

അൽ അൻആം (കാലികൾ)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 165

ആമുഖം

ഈ അധ്യായം മുഴുവൻ ഒറ്റത്തവണയായി നബി(സ)യുടെ മക്ക ജീവിതത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏകദൈവവിശ്വാസത്തെയും മക്കയിലെ വിഗ്രഹാരാധകരുടെ ചില വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും ഈ അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

മക്കയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും ഇസ്ലാമിന് പ്രചാരം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ ഉഗ്രമായി എതിർക്കാൻ തുടങ്ങി. തിരുമേനിക്കും താരതമ്യേന നിരലംബരും ദുർബലരുമായ ആദ്യകാല വിശ്വാസികൾക്കും നേരെ അവഹേളനവും കള്ളപ്രചരണവും ഹിംസയും മർദ്ദനങ്ങളും ആരംഭിച്ചു. മക്കജീവിതം വിശ്വാസികൾക്ക് ദുസ്സഹമായിത്തീർന്നു. നബി(സ)തിരുമേനിയെ കൊല്ലാൻ വരെ ശ്രമങ്ങളുണ്ടായി. താഇഫിലും തിരുമേനിക്കു അഭയം കിട്ടിയില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ചിലരുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് തിരുമേനി മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

കരുണാനിധിയും പരമകാരുണികനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

1. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുകയും ഇരുട്ടുകളും പ്രകാശവും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനാകുന്നു സർവസ്തുതിയും. എന്നിട്ടും സത്യനിഷേധികൾ തങ്ങളുടെ നാഥന് സമന്മാരെ കൽപിക്കുന്നു.

1: പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനോടു അവന്റെ സൃഷ്ടികളെ തുല്യരാക്കുന്നതിലടങ്ങിയ മൂഢതയിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുകയാണ് ഈ സൂക്തം. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതും രാപ്പലുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അറേബ്യയിലെ ഖഹുദൈവവിശ്വാസികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. അവർ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾക്കോ ദേവീദേവന്മാർക്കോ അതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നിട്ടും, നേർച്ചാവഴിപാടുകളും നിത്യപൂജകളും അർപ്പിച്ചിരുന്നത് മരപ്പാവകൾക്കും കല്ലിലും കളിമണ്ണിലും മറ്റും നിർമ്മിച്ച നിർജീവമായ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ആവശ്യനിവൃത്തി, ആപത്തിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം, പ്രാർഥനകൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നിവ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമുള്ള വിശേഷണങ്ങളാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ മാത്രമേ തലകുനിക്കാവൂ. അവർ ചെയ്തിരുന്ന മൂഢതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ് ഈ വചനം.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ﴿٢﴾

2. അവനാണ് കളിമണ്ണിൽനിന്നും നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഒരു അവധി(ആയുഷ്കാലം) നിശ്ചയിച്ചു. അവന്റെ അടുക്കൽ നിർണിതമായ മറ്റൊരു അവധി കൃടിയുണ്ട്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

2: മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവാണെന്നും അവന്റെ ഉൽപത്തി മണ്ണിൽനിന്നാണെന്ന കാര്യവും ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, മരിച്ചു മണ്ണായശേഷം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ സംശയാലുക്കളായിരുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ സാധ്യതയുള്ള അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകൾ ഉന്നയിക്കുകയാണ് ഈസുക്രമം ചെയ്യുന്നത്.

മണ്ണിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ ശാരീരിക ഘടകങ്ങളെല്ലാം മണ്ണിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അഭേദികമായ ഒരണുപോലും മനുഷ്യന്റെ ശരീരഘടനയിലില്ല. മരിച്ച മനുഷ്യർ മണ്ണായിപ്പോകുമെന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല. മനുഷ്യൻ എന്നൊന്ന് ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നെ ആ മനുഷ്യനെ അവൻ മണ്ണാക്കി മാറ്റുന്നു. വീണ്ടും ആ മണ്ണിനെ അതേ മനുഷ്യനാക്കാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ യുക്തിയെന്താണ്? ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിയിലൂടെ അത് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ലെന്ന് സ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞതുമാണ്. സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളിൽ ഏകദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരം അംഗീകരിക്കുന്നവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കിക്കുന്നത് നിരർത്ഥകമാണ്.

﴿ ٣ ﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿ ٣ ﴾

3. അവൻ മാത്രമാകുന്നു വാനലോകങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പരസ്യങ്ങളും അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ (പ്രവൃത്തികൾ മൂലം) നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

3: ആകാശത്തെയും ഭൂമിയിലെയും ദൈവം ഏകനായ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അതിവിപുലമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി അനായാസം അവന് സാധിച്ചുവെങ്കിൽ അതിനെ സമഗ്രമായി അടക്കിഭരിക്കാനും മറ്റാരുടെയും സഹായം അവനാവശ്യമില്ല. ഭൂമിയുടെ സംവിധാനവും നിയന്ത്രണവും ചില ഉപദൈവങ്ങൾക്ക് അവൻ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്ന ബഹുദൈവാരാധകരുടെ വിശ്വാസം മിഥ്യയാണ്. ആകാശഭൂമികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ അവ രണ്ടും എന്നേ തകർന്നുപോയേനെ. വാനലോകങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ഒരേയൊരു ദൈവം. ആകാശഭൂമികളെ അവൻ നേരിട്ട് ഭരിക്കുന്നു. അവന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് അതിവിപുലമായ ഈ അന്ധകടാഹം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുന്ന ഉപദൈവങ്ങൾക്കോ ഇഷ്ടദൈവങ്ങൾക്കോ അതിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല.

മനുഷ്യൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുണ്യ പാപങ്ങളും അതുവഴി അവൻ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും അവൻ കൃത്യമായി അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ബോധപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

﴿ ٤ ﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿ ٤ ﴾

4. അവരുടെ നാഥന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ട ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്ക് വന്നെത്തിയാലും അവർ അവഗണിച്ചു കളയുക തന്നെയാകുന്നു.

﴿ ٥ ﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿ ٥ ﴾

5. അങ്ങനെ ഈ സത്യം അവരിൽ വന്നെത്തിയപ്പോൾ അതിനെയും അവർ നിഷേധിച്ചു. എന്നാൽ അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്തിനെയെന്നോ അതിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ അടുത്തു തന്നെ അവർ അറിയുന്നുണ്ട്.

4,5: സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഏകത്വവും പരലോകത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യവും അനായാസം മനസ്സിലാക്കാവുന്ന പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെങ്ങും നിറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. ഈ പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇറക്കുകയും പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ കണ്ണുതുറന്നു കാണുന്നതിനു പകരം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും അവഗണിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും പുച്ഛിക്കുകയുമാണ് അധികപേരും ചെയ്യുന്നത്. പ്രവാചകന്മാരെ തള്ളിപ്പറയുകയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവയുടെയെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യം അധികം വൈകാതെ അറിയുമെന്ന് ഉണർത്തുകയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّانَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِيًا مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَا هُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

6. അവർക്കുമുമ്പ് എത്ര തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചുവെന്ന് അവർ കാണുന്നില്ലേ? നാം നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തതന്നിട്ടില്ലാത്ത സൗകര്യങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നാം അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നു. അവർക്കു നാം ആകാശത്തുനിന്ന് ധാരാളം മഴ വർഷിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ കാരണം നാം അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും അവർക്കുശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

6: ആദ്യം, മമൂഥ്, ലൂത്രിന്റെ ജനത, തുടങ്ങി സാമ്പത്തികമായും നാഗരികമായും പുരോഗമിച്ചിരുന്ന നിരവധി സമുദായങ്ങൾ ദൈവശിക്ഷക്കീഴായി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രം അറബികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അധർമ്മങ്ങളിലും അനീതികളിലും ആണ്ടുപോവുകയും ചെയ്ത ആ സമുദായങ്ങളെ അവരുടെ കൃതഘ്നത കാരണം അല്ലാഹു ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഈ ജനപഥങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ കച്ചവടക്കാരായ അറബികൾ കടന്നുപോകുമായിരുന്നു. പ്രതാപികളായിരുന്ന പൂർവസമുദായങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടാനുണ്ടായ കാരണം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ധർമ്മവ്യവസ്ഥയെയും തള്ളിക്കളയുന്ന ബുറൈശികളെ ചിന്തിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അസത്യത്തിലും അധർമ്മത്തിലും വിഹരിക്കുന്ന ജനസമൂഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ നിന്ന് തുടച്ചു നീക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

7. നിനക്കു നാം കടലാസിൽ എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തരികയും എന്നിട്ട് സ്വകരങ്ങൾ കൊണ്ട് അത് തൊട്ടുനോക്കുകയും ചെയ്താൽപോലും സത്യനിഷേധികൾ തീർച്ചയായും പറയുമായിരുന്നു: 'ഇത് വ്യക്തമായ ക്ഷുദ്രവിദ്യയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.'

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

8. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഇയാൾക്ക് (പ്രവാചകന്) ഒരു മലക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തത് എന്ത്? എന്നാൽ നാം ഒരു മലക്കിനെ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ അതോടെ തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. പിന്നെ അവർക്കൊട്ടും അവസരം ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല.

﴿٩﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا جَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلِيسُونَ ﴿٩﴾

9. (പ്രവാചകനായി) ഒരു മലക്കിനെ നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ യും മനുഷ്യരൂപത്തിൽതന്നെയൊക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഇപ്പോൾ അകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽതന്നെ അപ്പോഴും അവരെ നാം അകപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

8,9: മനുഷ്യന് അഗോചരമായ സൃഷ്ടികളാണ് മലക്കുകൾ. അതുപോലെ ദൈവം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്, സ്വർഗനരകങ്ങൾ, അന്ത്യവിചാരണ എന്നിവയെല്ലാം അഗോചര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. ദൈവദൂതന്മാർ വിശദീകരിച്ചുതരുന്ന അദ്ദേശ്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ച് പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുമോ അതോ കേവലമായ ജഡികാസക്തികൾക്ക് പിന്നാലെ പോകുമോ എന്നാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ പരീക്ഷിക്കുന്നത്. ഈ ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഗോചരമായ മട്ടിൽ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ പിന്നെ പരീക്ഷണത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ നേരിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അത് നിഷേധിക്കാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക? അദ്ദേശ്യത്തിന്റെ തിരശ്ശീല നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവശേഷിക്കുന്നത് വിചാരണയും രക്ഷാശീക്ഷകളും മാത്രമാണ്. അതോടെ ഐഹികജീവിതമെന്ന പരീക്ഷാസമയം അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

വ്യക്തിയായാലും സമൂഹമായാലും അവരുടെ ജീവിതാവധി അവസാനിക്കുകയും ദൈവികശിക്ഷ ഉറപ്പാവുകയും അടുത്തെത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ നശീകരണം നടപ്പിലാക്കാൻ മലക്കുകൾ വരാം. ദൈവികശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കാൻ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിയാൽ പിന്നീടവർക്ക് സ്വയം സംസ്കരിക്കാനോ രക്ഷപ്പെടാനോ സന്ദർഭമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതോടെ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാവധി അവസാനിക്കുന്നതാണ്. മലക്കിനെ ദൈവദൂതനായി മനുഷ്യരിലേക്ക് അയക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ മലക്കിനെയും മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അയക്കേണ്ടിവരും. കാരണം മലക്കുകൾ അഗോചര സൃഷ്ടികളാണ്. അതിനാൽ അപ്പോഴും ആ ദൂതന്റെ അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റിയും ആധികാരികതയെപ്പറ്റിയും അവരിൽ ആശയക്കുഴപ്പം നിലനിൽക്കുന്നതാണ്.

﴿١٠﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰءَ بَرُّسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّينِ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ ﴿١٠﴾

10. നിനക്കുമുമ്പും നിരവധി ദൈവദൂതന്മാർ പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടോ, അവരെ പരിഹസിച്ചിരുന്നവർക്ക്, അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് വന്നുവേിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

﴿١١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾

11. (അവരോട്) പറയുക: നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ. എന്നിട്ട്, സത്യനിഷേധികളുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുവിൻ.

10,11: പല സമൂഹങ്ങളും അവരിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതന്മാരെ പരിഹസിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവദൂതന്മാരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ സമൂഹങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഭയാനകമായ പരിണതികൾ അവരുടെ പുരാതന അവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

قُلْ لَنْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلَّ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

12. (അവരോട്) ചോദിക്കുക: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം ആരുടേതാണ്? പറയുക: എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതു മാത്രമാകുന്നു. കാര്യങ്ങളെ അവൻ സ്വന്തം (ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ നാളിൽ അവൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സ്വന്തത്തെ നഷ്ടത്തിലാക്കിയവരെത്ര അവർ. അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

12: ആകാശഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥൻ അല്ലാഹുവാണെന്നും തങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നും വിഗ്രഹാരാധകരായ അറബികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ ആരാധനാ മുർത്തികളായ ലാത്തക്കും, ഉസ്സുക്കും, കുലദൈവങ്ങൾക്കും, മറ്റു ദേവീദേവന്മാർക്കും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരും. അതോടെ തങ്ങളുടെ ബഹുദൈവവാദം ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അനശ്വരതയുടെതായ ഒരു നാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതും രക്ഷാശിക്ഷകൾ വിധിക്കുന്നതുമാണ്. അതിൽ യാതൊരു സംശയവും വേണ്ടെന്ന് അവൻ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

13. രാത്രിയിലും പകലിലും അടങ്ങിയതെല്ലാം അവന്റേതാകുന്നു. അവൻ സകലതും കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

14. പറയുക: ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ മറ്റൊരെയെങ്കിലും ഞാൻ രക്ഷാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കുകയോ? അവൻ ആഹാരം നൽകുന്നു. ആരും അവന് ആഹാരം നൽകുന്നുമില്ല. പറയുക: തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമനാകാനാണ് എന്നോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീ ഒരിക്കലും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

15. പറയുക: ഞാൻ എന്റെ നാഥനെ ധിക്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു നാളിൽ ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

مَنْ يُضَرْفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

16. ആ ദിനം ആരിൽനിന്നും (ശിക്ഷ) ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുവോ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണ് വ്യക്തമായ വിജയം.

﴿ ۱۷ ﴾ وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿ ۱۷ ﴾

17. അല്ലാഹു നിനക്കു വല്ല ദോഷവും വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്നവൻ അവനല്ലാതാരുമില്ല. അവൻ നിനക്കു വല്ല നന്മയുമാണ് വരുത്തുന്നതെങ്കിലോ, അവൻ സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

﴿ ۱۸ ﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿ ۱۸ ﴾

18. അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ മേൽ പരമാധികാരമുള്ളവനാണ്. അവൻ യുക്തിമാനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനുമാകുന്നു.

﴿ ۱۹ ﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿ ۱۹ ﴾

19. ചോദിക്കുക: ഏതു സാക്ഷ്യമാണ് ഏറെ മഹത്തരമായിട്ടുള്ളത്? എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ വുർആൻ എനിക്കു ദിവ്യബോധനമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ഇത് വഴി നിങ്ങൾക്കും ഇത് ചെന്നെത്തുന്ന എല്ലാവർക്കും ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവോടൊപ്പം വേറെ ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ കഴിയുമോ? പറയുക: ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല. പറയുക: അവൻ ഒരേ ഒരു ദൈവം മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ അവനെ പുകു ചേർക്കുന്നതുമായി എനിക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

﴿ ۲۰ ﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿ ۲۰ ﴾

20. നാം വേദം നൽകിയിട്ടുള്ളവരോ, അവർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ തിരിച്ചറിയുന്നതുപോലെ ഇതിനെ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. തങ്ങളെ സ്വയം നഷ്ടത്തിലാക്കിയവരത്രെ അവർ. അവരതു വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

﴿ ۲۱ ﴾ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿ ۲۱ ﴾

21. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അസത്യം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനെക്കാൾ കടുത്ത അക്രമി ആരുണ്ട്? നിശ്ചയം, അക്രമികൾ വിജയം വരിക്കുകയില്ല.

﴿ ۲۲ ﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿ ۲۲ ﴾

22. നാം അവരെയെല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും എന്നിട്ട് ബഹുദൈവവിശ്വാസികളോട് 'നിങ്ങൾ (സ്വന്തം ദൈവങ്ങളെന്ന്) വാദിച്ചിരുന്ന പങ്കാളികൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം.

﴿ ٢٣ ﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

23. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു സത്യം! ഞങ്ങൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളേ ആയിരുന്നില്ല. എന്നു പറയാനല്ലാതെ മറ്റൊരു കൃഷ്ണവുമുണ്ടാക്കാൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല.

﴿ ٢٤ ﴾ انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

24. അന്നേരം അവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ കള്ളം പറയുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കുക: അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്ന (വ്യാജദൈവങ്ങളൊക്കെയും) അവരെ വിട്ടൊഴിയും.

﴿ ٢٥ ﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

25. നീ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുന്നവരും അവരിലുണ്ട്. അവർ അത് ഗ്രഹിക്കാനാകാത്ത വിധം നാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മറയിട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകൾക്ക് അടപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം ദർശിച്ചാലും അവരതു വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ അവർ നിൻറെയടുത്ത് നിന്നോട് തർക്കിക്കാൻ വന്നാൽ അവരിലെ സത്യനിഷേധികൾ പറയും: ഇത് പൂർവ്വികരുടെ കെട്ടുകഥകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

﴿ ٢٦ ﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيِنَاوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

26. (ഈ സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ) നിന്ന് അവർ മറ്റുള്ളവരെ തടയുന്നു. സ്വയം അതിൽ നിന്ന് അകന്നുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വന്തം ദേഹങ്ങൾക്കുതന്നെയാണ് അവർ നാശമുണ്ടാക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അവർ അതെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരല്ലെന്നു മാത്രം.

26: ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും അവൻറെ വിധിവില്പനകൾക്കു വിധേയരായി ജീവിക്കാനും സന്തോഷിക്കുന്നതിൽനിന്നും സ്വയം അകന്നുനിൽക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ ഈ സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരെത്തന്നെയാണ് നശിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അതെക്കുറിച്ച് അവർ ബോധവാന്മാരല്ല. അവസാനശ്വാസം വരെ തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നരകമെന്ന യഥാർത്ഥ്യം കൺമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ നിസ്സഹായതയും നെടുംഖേദവും അടുത്ത സൂക്ഷ്മത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

﴿ ٢٧ ﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ وَقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

27. നരകാഗ്നിയുടെ മുമ്പിൽ അവർ നിർത്തപ്പെടുന്ന രംഗം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അപ്പോൾ അവർ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും: ഹാ കഷ്ടം! ഞങ്ങൾ (ഭൂമിയിലേക്ക്) തിരിച്ചയക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നാഥൻറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയാതിരിക്കുന്നതിനും സത്യവിശ്വാസികളിലാകുന്നതിനും വല്ല നിവൃത്തിയുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

27: അന്ത്യനിമിഷംവരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അതേ ഏകദൈവത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ പൂർവജീവിതത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് തെറ്റുപറ്റിപ്പോയെന്നും ഇപ്പോൾ മഹാവിപത്തിൽ തങ്ങളെക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒരവസരവും കൃടി തരികയാണെങ്കിൽ യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികളായിക്കൊള്ളമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു പോകുന്നു.

﴿ ٢٨ ﴾ بَلْ بَدَأَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿ ٢٨ ﴾

28. അല്ല! അവർ നേരത്തെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നത് അവർക്കിപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (പൂർവജീവിതത്തിലേക്ക്) തിരിച്ചയക്കപ്പെട്ടാൽതന്നെയും വിലക്കപ്പെട്ട സംഗതികളിലേക്കു തന്നെ അവർ മടങ്ങും. തീർച്ചയായും അവർ കളവ് പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്.

28: ഏതൊരാൾക്കുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ ഒരു ജീവിതമേയുള്ളൂ. ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതോടെ അയാളുടെ കർമ്മകാണ്ഡവും അവസാനിക്കുന്നു. കർമ്മജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ മനുഷ്യന് ദൈവം പുനർജന്മം നൽകുന്നില്ല. പരലോകവിശ്വാസത്തിനു പകരം പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. ചില വിഭാഗങ്ങളുടെ ഔന്നത്യവും അധികാരവും അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏകദൈവവിശ്വാസം ബഹുദൈവ വിശ്വാസമാക്കി മാറ്റിമറിച്ചപ്പോലെ പരലോകവിശ്വാസം പുനർജന്മവിശ്വാസമായി അവർ മാറ്റിമറിക്കുകയായിരുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥക്ക് മതകീയത നൽകി ന്യായീകരിക്കാനാണ് പുനർജന്മസങ്കല്പം രൂപം കൊണ്ടത്. പുനർജന്മത്തിന് വേദപ്രാമാണികതയില്ല. വർണാശ്രമവ്യവസ്ഥയെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിന് ഉപനിഷദ്കാലഘട്ടത്തിൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ടൊരു സങ്കല്പം മാത്രമാണ് പുനർജന്മം. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അധമകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ജന്മത്തിൽ അധഃകൃതനായി ജനിക്കുന്നതും അധമരും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരും അസ്പഷ്ടശ്യാരുമായതിനു കാരണമെന്നും അധഃകൃതരെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. മേൽജാതിക്കരെ അനുസരിക്കുന്നതിനും സേവിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ജാതിവ്യവസ്ഥക്ക് ദൈവികവും ആത്മീയവുമായ പരിവേഷം നൽകപ്പെടുകയായിരുന്നു.

﴿ ٢٩ ﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿ ٢٩ ﴾

29. അവർ പറയുന്നു: നമ്മുടെ ഈ ഐഹികജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊരു ജീവിതം) ഇല്ല. നാം (മരണാനന്തരം) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

29: ഭൗതികവാദികളും പരലോകനിഷേധികളായ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനെതിരെ ഉന്നയിക്കുന്ന ഒരു വാദമാണിത്. പരലോകം അസംഭവ്യമാണെന്ന അവരുടെ ഈ വാദത്തിൽ പരലോക നിഷേധം മാത്രമല്ല അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്; അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയുടെയും യുക്തിയുടെയും നിഷേധംകൂടി അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

﴿ ٣٠ ﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿ ٣٠ ﴾

30. അവർ തങ്ങളുടെ നാമന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തപ്പെടുന്ന രംഗം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അവൻ ചോദിക്കും: ഇത് യഥാർഥം തന്നെയല്ലേ? അവർ പറയും: അതെ; ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെത്തന്നെയാണ് സത്യം. അവൻ പറയും: എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു കാരണം ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുവിൻ!

30: ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ഒരു മിഥ്യാ സങ്കല്പമാണെന്ന് ഭൂമിയിൽ വെച്ച് വാദിച്ചിരുന്നവരോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കും: പരലോകവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും സത്യമാണെന്ന് ഇപ്പോൾ ബോധ്യമായില്ലേ? ഭൗതികജീവിതത്തിനപ്പുറം യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ നിഷേധിക്കു

കയും ചെയ്തത് ഗുരുതരമായ അബദ്ധമായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടും. മനുഷ്യരാസകലം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ തങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന യാഥാർഥ്യത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ആ ദിനം അവരുടെ കുറ്റസമ്മതം അവർക്കൊരു ഗുണവും ചെയ്യുന്നതല്ല. ഇനി ഈ യാഥാർഥ്യത്തെ നിഷേധിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയനുഭവിക്കുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും അവരുടെ മുന്നിലില്ല.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾

31. (മരണാനന്തരം)അല്ലാഹുവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയെ നിഷേധിച്ചവർ തീർച്ചയായും മഹാ നഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ, പൊടുന്നനവെ ആ സന്ദർഭം വന്നെത്തുമ്പോൾ അവർ വിലപിക്കുകയായി: ഹാ കഷ്ടം! ഈ കാര്യത്തിൽ നാം വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ ഹൊ! നമുക്ക് നഷ്ടം. അവർ തങ്ങളുടെ മുതുകുകളിൽ അവരുടെ പാപഭാരങ്ങൾ പേറുന്നിരിക്കുന്നു. എത്ര ദുർഭാഗ്യകരമായ ഭാരമാണവർ പേറുന്നത്!

31: തങ്ങൾക്ക് അസ്തിത്വം നൽകിയ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന കാര്യം അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരുന്നത് ബുദ്ധിപരമായ വല്ല തെളിവ്നെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. കർമ്മശേഖരമാകുന്ന ഈ ലോകത്തിനു പിറകിൽ ഒരു കർമ്മഫലശേഖരമില്ലെന്ന മുഢുവിചാരം അവരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയായിരുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ബുദ്ധിക്ക് നിരക്കാത്തതും അസംവ്യക്തവുമായിരിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുണ്ടായിരുന്നവർ അത് നേരിൽ കാണുകയായി. അധികാര സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ലഭിച്ചവർ ആ അധികാര സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ വിനിയോഗിച്ചുവെന്ന് വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ യുക്തിയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സ്വാഭാവിക താൽപര്യമാണ്. ഒടുവിൽ പൊടുന്നനെ അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്ന ആ ദിനം വന്നെത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭൗതിക ജീവിതം പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി വിലപിക്കാനേ ഇനി അവർക്ക് കഴിയൂ.

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَهْوُ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

32. ഐഹികജീവിതമെന്നത് കളിയും തമാശയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നവർക്ക് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് പരലോകമാണ്. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലയോ?

32: ശാശ്വതമായ പാരത്രിക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഭൗതികജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണികതയെയാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ നേടുന്ന സമ്പത്തും, സ്ഥാനമാനങ്ങളും സുഖാധംബരങ്ങളുമെല്ലാം ക്ഷണികമാണ്. ഭൗതികജീവിതത്തിൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ കളിക്കുന്ന കളികളെല്ലാം മരണം ആസന്നമാകുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ഭൗതിക ജീവിതം നശ്വരമാകുന്നു. പാരത്രിക ജീവിതമാകട്ടെ ശാശ്വതമാണ്. ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ ഉന്നതവും വിശിഷ്ടവുമാണ് പാരത്രികാനുഗ്രഹങ്ങൾ. ഇഹലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സംസ്കരണത്തിന്റെയും ദൈവഭക്തിയുടെയും മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുത്തവർ തങ്ങൾ ഇഹലോകത്ത് ചെയ്ത അധ്വാനപരിശ്രമങ്ങളുടെ വിശിഷ്ടഫലങ്ങൾ പരലോകത്തു കാണുമ്പോൾ സന്തുഷ്ടരാകുന്നതാണ്.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

33. തീർച്ചയായും അവർ പറയുന്നത് നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നാം അറിയുന്നു. എന്നാൽ നിന്നെയല്ല (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവർ തള്ളിപ്പറയുന്നത്. പ്രത്യുത അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയാണ് ആ അക്രമികൾ നിഷേധിച്ചു തള്ളുന്നത്.

33: തന്റെ ജനത സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ തിരുമേനി വളരെ ദുഃഖിച്ചിരുന്നു. പ്രബോധന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതുവരെയും അദ്ദേഹത്തെ അവർ 'അൽഅമീൻ' (വിശ്വസ്തൻ) എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശം എത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ കള്ളവാദി, ഭ്രാന്തൻ, ആഭിചാരകൻ എന്നൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ദൈവികസന്ദേശം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുമേനി എപ്പോഴെങ്കിലും കള്ളം പറഞ്ഞതായി ആരോപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലവൈരികൾക്ക് പോലും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ ബലശത്രുവായിരുന്ന അബൂജഹ്ൽ അവിടത്തോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അലി(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: 'തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ കള്ളവാദിയായ്ക്കുണിപ്പ, പക്ഷേ. നീ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന സന്ദേശം കള്ളമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പറയും.' ബദർ യുദ്ധവേളയിൽ അഖ്നസുബ്നു ശരീഖിനോട് അബൂജഹ്ൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അല്ലാഹുവാണ് സത്യം, സത്യസന്ധനായ ഒരാളാണ് മുഹമ്മദ്. ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും കളവ് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ, യുദ്ധത്തിൽ കൊടിപിടിക്കൽ, ഹാജിമാർക്ക് ജലദാനം, കഅ്ബാ സംരക്ഷണം പ്രവാചകത്വം എന്നിവയെല്ലാം ഖുസയ്യിന്റെ മക്കൾ(മുഹമ്മദിന്റെ പിത്രവഴിക്കാർ)ക്കായാൽ പിന്നെ മറ്റു ഖുരൈശികൾക്ക് എന്താണ് അവശേഷിക്കുന്നത്?

വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നത് പ്രവാചകനെയായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവർക്കൊരപരിചിതനായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം നാട്ടുകാരനും സ്വഗോത്രജനും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവർക്കിടയിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയവനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളോടായിരുന്നു അവർക്ക് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നത്. ഇസ്ലാമിക സന്ദേശം സത്യത്തിന്റെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും സന്ദേശമാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നത്.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ
اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبِيٍّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

34. നിനക്കു മുമ്പും വളരെ ദൂതന്മാർ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹായം അവർക്ക് വന്നെത്തുംവരെ തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും പീഡിപ്പിച്ചതുമൊക്കെ അവർ ക്ഷമിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ മാറ്റിമറിക്കാൻ പോരുന്ന ആരുമില്ല. ദൈവ ദൂതന്മാരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ പെട്ട ചിലതൊക്കെ നിനക്കു വന്നുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

35. എന്നിട്ടും അവരുടെ അവഗണന നിനക്ക് അസഹ്യമായി തോന്നുകയാണെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ഒരു തുരങ്കമുണ്ടാക്കിയോ ആകാശത്തേക്ക് ഒരു കോണിവെച്ചോ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാൻ നിനക്ക് സാധിക്കുമെങ്കിൽ (അതിന് ശ്രമിക്കുക.) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെയൊക്കെ അവൻ സന്മാർഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിനാൽ നീ ഒരിക്കലും അവികേകികളിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

35: തന്റെ ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിൽ പ്രവാചകൻ വളരെ ദുഃഖിതനായിരുന്നു. അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമിത

മായ അക്ഷമയും ദുഃഖവും കാണിക്കരുതെന്ന് നബിതിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്. അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചു അവരെ ആകർഷിക്കാമെന്ന് വ്യാമോഹിക്കരുത്. ആ മാർഗത്തിലൂടെ പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം നേടണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും വിശ്വസിപ്പിച്ചു തീരു എന്നും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ലക്ഷ്യം വിജയകരമായി സാധിക്കാനുള്ള ശരിയായ മാർഗം അതല്ല. സത്യത്തെ തെളിച്ച് സഹിതം ജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയും എന്നിട്ട് തങ്ങളുടെ ശരിയായ ചിന്താശക്തി ഉപയോഗിച്ച് സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയുകയും എന്നിട്ട് സ്വതന്ത്രമായി അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ നൽകിയ ശേഷം അതിൽ വിശ്വസിക്കലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കലും അവരവരുടെ ഹിതത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു.

﴿ ٣٦ ﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

36. കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ (സത്യപ്രബോധനത്തിന്) ഉത്തരം നൽകുകയുള്ളൂ. മരിച്ചവരെയോ, അല്ലാഹു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ അവകലേക്ക് അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

36: സത്യപ്രബോധനം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും അതെക്കുറിച്ച് സത്യപ്രബോധത്തോടെ ചിന്തിക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ഈ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാനാവൂ. ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയും മരവിച്ചു പോയവർക്ക് പരലോകത്തു വെച്ചേ ഇനി ബുദ്ധിയുദിക്കുകയുള്ളൂ.

﴿ ٣٧ ﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

37. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഇവന് ഇവന്റെ രക്ഷിതാവികൽനിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കപ്പെടാത്തത് എന്ത്? പറയുക: തീർച്ചയായും ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു. പക്ഷേ, അവരിലധികപേരും അതറിയുന്നില്ല.

37: അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളോരോന്നും മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും വായുവും വെള്ളവും സസ്യങ്ങളും മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരും എന്നുവേണ്ട ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച ഒരു മൺതരിപോലും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. നിത്യപരിചയംകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവയെ നിസ്സാരവും സാധാരണ സംഭവമായും കരുതുന്നു എന്നു മാത്രം. ഏതെങ്കിലും അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം മുഖേന എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം അവയെ വിശദീകരിക്കുന്ന അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമായ വുർആനിലൂടെയും മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ട ഇഹ്സാൻപരമായ സത്യവും ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ച് സത്യം കണ്ടെത്തണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

﴿ ٣٨ ﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَالِكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

38. ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന ഏതു ജീവിയും ഇരു ചിറകുകളിൽ പറക്കുന്ന ഏതു പറവയും നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള വർഗങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു. വിധിപ്രമാണത്തിൽ ഒരു വീഴ്ചയും നാം വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീട് അവയൊക്കെയും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവികൽ സമ്മേളിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

38: ഭൂമിയിലെ സകല ജീവിവർഗങ്ങളും മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഓരോ സമൂഹമാണ്. ഓരോ ജീവിവർഗത്തിനും പ്രത്യേക ജന്മവാസനകളും, പെരുമാറ്റരീതികളും, ജീവിത ധർമ്മവും, ധർമ്മത്തിനനുയോജ്യമായ

ശരീര ഘടനയും ചുറ്റുപാടുകളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സമൂഹത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗദർശനങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു വിധത്തിലുള്ള വീഴ്ചയോ വൈരുദ്ധ്യമോ പോരായ്മയോ കാണാനാവില്ല. മനുഷ്യവർഗത്തിന് പ്രത്യേകമായി വിശേഷബുദ്ധിയും ചിന്താശക്തിയും നൽകിയിരിക്കുന്നു. സന്മാർഗവും ദുർമാർഗവും വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗദർശനോപാധികളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യൻ അവന്റെ ചിന്താശക്തിയും വിവേചനശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് അവന്റെ നന്മക്കും വിജയത്തിനുമുള്ള മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَن يَشَاءِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

39. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ അന്ധകാരങ്ങളിലകപ്പെട്ട ബധിരരും മൂകരും മാകുന്നു. അല്ലാഹു ഇടിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴികേടിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ഇടിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ മാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

39: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ണു തുറന്നു കാണാനും ചെവിക്കൊടുത്ത് കേൾക്കാനും തയാറല്ലാതെ തള്ളിപ്പറയുന്നവർ സത്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ബധിരരും മൂകരുംമാകുന്നു. വായു മണ്ഡലത്തിൽ പറക്കുന്ന ഒരു പറവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. മനോഹരമായ രൂപഭംഗി, ഈ തേടുന്നതിനനുയോജ്യമായ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള കൊക്കുകൾ, കരയിലും വെള്ളത്തിലും ജീവിക്കുന്നവയുടെ പ്രത്യേകതരം കാലുകൾ, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്ന രീതികൾ, വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ, വ്യവസ്ഥാപിതമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വംശവർധന തുടങ്ങിയ എന്തെല്ലാം ശക്തിവിശേഷങ്ങളാണ് അവയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്! ദൈവത്തിന്റെ അസംഖ്യം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ ദൃഷ്ടാന്തത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ മതി സൃഷ്ടാവിന്റെ ഏകത്വത്തെയും അപാരമായ കഴിവിനെയും അവ ഓരോന്നും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രവാചകൻ(സ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അവ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചമാകുന്ന ഈ തൊഴിൽശാലയെ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കാനും ചെവിക്കൊടുത്ത് കേൾക്കാനും തയാറാകുന്ന സത്യവ്യാഖ്യാനികൾക്ക് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാനുതകുന്ന തെളിവുകൾ കണ്ടെത്താൻ അല്ലാഹു ഉതവി നൽകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഭൗതികനേട്ടം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവർ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന അസംഖ്യം ദൈവദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാലും സത്യത്തിലേക്കെത്തിച്ചേരാനുള്ള യാതൊരു തെളിവും അവരതിൽ കണ്ടെത്തുകയില്ല. അത്തരം ആളുകളെ അല്ലാഹു സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرِ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

40. അവരോട് ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വല്ല വിപത്തും നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യനാൾ വന്നെത്തുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുമോ? (പറയുവിൻ)- നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ.

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

41. അല്ല, അപ്പോൾ അവനെ മാത്രമേ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ അവ നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഏതൊരു വിപത്തിന്റെ

പേരിലാണോ അതിനെ അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നു. അന്നേരം (അല്ലാഹുവിൽ) പങ്കുചേർക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ മറക്കുകയും ചെയ്യും.

41: ഒരു മഹാവിപത്ത് വന്നെന്നുവേണ്ടാൽ ബഹുദൈവവാദികളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് സഹായമർഥിക്കുന്ന ഏകദൈവവാദികളുമെല്ലാം കൃത്രിമ രക്ഷകരെ വിസ്മരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രാർഥനയുടെ കരം ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് നീട്ടുന്നു. അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ കടുത്ത നിരീശ്വരവാദികൾ പോലും അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ ദൈവത്തെ വിളിച്ച് നിലവിളിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരമാധികാരിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്ന അവബോധം ഓരോ മനുഷ്യരിലും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഇതു കുറിക്കുന്നത്.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

42. നിനക്കുമുമ്പും നിരവധി സമുദായങ്ങളിലേക്ക് നാം ദൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ആ സമൂഹങ്ങളെ വിപത്തുകളാലും യാതനകളാലും നാം പിടികൂടി. അവർ വിനീതരാകാൻ വേണ്ടി.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43. അങ്ങനെ നമ്മുടെ പീഡനം അവരെ ബാധിച്ചപ്പോൾ അവർ വിനീതരാവാതിരുന്നതെന്ത്? എന്നല്ല, അവരുടെ മനസ്സുകൾ കടുത്തുപോവുകയാണുണ്ടായത്. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെന്തോ, അത് വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങളാണെന്ന് പിശാച് അവരെ തോന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

44. അങ്ങനെ നാം അവരോട് ഉൽബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് അവർ വിസ്മരിച്ചപ്പോൾ, സകല വസ്തുക്കളുടെയും കവാടങ്ങൾ നാം അവർക്ക് തുറന്നു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ തങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഐശ്വര്യത്തിൽ അവർ ഏറെ സന്തുഷ്ടരായപ്പോൾ നാമവരെ പൊടുന്നനെ പിടികൂടി. അപ്പോഴതാ അവർ നിരാശരായിത്തീരുന്നു.

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

45. അക്രമികളായ ആ ജനത അങ്ങനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സർവലോകനാഥനായ അല്ലാഹുവിന് സതുതി.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

46. ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കിയോ? അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കേൾവിയും കാഴ്ചകളും എടുത്തുകളയുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മൂട്രവെക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെ

കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഏതു ദൈവമാണ് നിങ്ങൾക്കത് കൊണ്ടുവന്നു തരിക? നോക്കൂ,നാം എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു പോവുകയാണ്!

46: ആകാശഭൂമികളിലും മനുഷ്യന്റെ തന്നെ അസ്തിത്വത്തിലും മഹത്തായ ദൈവികദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൈകാലുകൾ ബുദ്ധിശക്തി വിവേചനശക്തി തുടങ്ങിയതെല്ലാം മഹത്തായ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അവയൊന്നും മനുഷ്യൻ സ്വയം കണ്ടുപിടിച്ചതോ ആവിഷ്കരിച്ചതോ അല്ല. അവ പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അവ വീണ്ടെടുത്തു തരാൻ കഴിവുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളോ പുണ്യാളന്മാരോ ഇല്ലതന്നെ. എന്നാൽ ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടും അവൻ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

﴿ ٤٧ ﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

47. നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ പെട്ടെന്നോ പ്രത്യക്ഷമായോ നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയാൽ, അക്രമികളായ ജനതയല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ?

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿ ٤٨ ﴾

48. സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരും താക്കീത് നൽകുന്നവരുമായല്ലാതെ നാം ദൂതന്മാരെ അയക്കാറില്ല. അപ്പോൾ ആർ(അവരുടെ) സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുകയും കർമ്മങ്ങൾ നന്നാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല.

﴿ ٤٩ ﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

49. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവരോ, അവർ തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലമായി ശിക്ഷയനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿ ٥٠ ﴾

50. പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവുകൾ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. ഞാൻ അജ്ഞാനികാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ഞാനൊരു മലക്കാണ്. നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നതിനെ പിൻപറ്റുക മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. അവരോട് ചോദിക്കുക: അന്ധനും കാഴ്ചയുള്ളവനും തുല്യരാകുമോ? നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?

48-50: ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും അതിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് തന്റെ ദൗത്യമെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രവാചകനോട് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹപര സൗഭാഗ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക. ദൈവിക സൂക്തങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഇഹപര ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക.

ഒരാൾക്ക് ദൈവിക ദൗത്യം സിദ്ധമാവണമെങ്കിൽ അയാൾക്ക് പ്രകൃത്യാതീത കഴിവുകൾ ഉണ്ടാവുകയും അയാൾ ദിവ്യാത്മ്യതങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് എക്കാലത്തുമുള്ള വിഡംഢികൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ഒരു ധാരണയാണ്. നബി(സ)തിരുമേനി ഇത്തരമനുഷ്യരെപ്പോലെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് അവിശ്വാസികൾ ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരോട് ദിവ്യാത്മ്യതങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയല്ല വേണ്ടത്. അവർ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആദർശത്തെക്കുറിച്ചും, സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സൽക്കർമ്മത്തിലേക്കുമുള്ള മാർഗദർശനത്തെക്കുറിച്ചും ആണ് ജനങ്ങൾ അവരോട് ചോദിക്കേണ്ടത്. അമാനുഷികമായ കഴിവുകളോ അദൃശ്യജ്ഞാനമോ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കതീതമായ മറ്റേതെങ്കിലും കഴിവുകളോ ഒന്നും നബി(സ)തിരുമേനിക്കില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രത്യേകത മാത്രമാണുള്ളത്. ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളിൽ യാതൊരു ഭേദഗതിയും വരുത്താതെ അദ്ദേഹം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് വിശിഷ്ടനായ നബി(സ)തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇത് പറയുന്നത്.

﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ﴿٥١﴾

51. തങ്ങളുടെ നാഥന്റെ മുമ്പിൽ (വിചാരണക്ക് ഒരു ദിനം) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഇതു(ദിവ്യജ്ഞാനം) വഴി നീ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക: അവനെക്കൂടാതെ അവർക്ക് ഒരു സംരക്ഷകനോ ശിപാർശകനോ ഇല്ലതന്നെ. അവർ ഭക്തിയുള്ളവരായേക്കാം.

51: ഭൗതിക ജീവിതത്തിനു പിറകിൽ ചില ആത്മീയ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും മരണാനന്തരം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ജീവിതം തുടരുന്നെന്നും കരുതുന്നതായ ആളുകളുണ്ട്. ചിലർക്ക് പരലോക വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന കുലദേവതകളും പുണ്യാത്മാക്കളും തങ്ങളെ പരലോക ശിക്ഷയിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുമെന്ന വിശ്വാസക്കാരാണ്. തങ്ങളുടെ പാപ പരിഹാരാർത്ഥം ദൈവപുത്രൻ ബലിയായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ പരലോകത്ത് തങ്ങൾക്കൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് മറ്റു ചിലർ. ഇത്തരം ആളുകളുടെ വിശ്വാസ വൈകല്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും മരണാനന്തരം ഏകദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ജീവിത ധർമ്മം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തിയവർ സ്വയം തന്നെ സമാധാനം പറയേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹനാമങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ മിഥ്യാ സങ്കല്പങ്ങളാണെന്നും പരലോകത്ത് അത്തരം രക്ഷകരോ ശിപാർശകരോ ഒന്നുമുണ്ടാവില്ലെന്നും അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇക്കാര്യം ശരിക്കും ബോധ്യമായാലേ മനുഷ്യൻ ഏകദൈവത്തോട് ശരിക്കും ഭയഭക്തിയുള്ളവരാവുകയുള്ളൂ.

﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٥٢﴾

52. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രീതി കാംക്ഷിച്ച് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവനോട് പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ ആട്ടിയകറ്റരുത്. അവരുടെ കണക്കിന്റെ(ഉത്തരവാദിത്വം) അല്പം പോലും നിന്റെ മേൽ ഇല്ല. നിന്റെ കണക്കിന്റെ (ഉത്തരവാദിത്വം) അല്പം പോലും അവരുടെ മേലും ഇല്ല. എന്നിട്ടും അവരെ ആട്ടിയകറ്റുകയാണെങ്കിൽ നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടുപോകും.

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ ﴿٥٣﴾

53. അപ്രകാരം അവരിൽ ചിലരെ നാം മറ്റു ചിലരാൽ പരീക്ഷണത്തിലകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇവരെയാണോ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചത് എന്ന് അവർ പറയുന്നതിനുവേണ്ടി. നന്ദിയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?

52,53: നബി(സ)തിരുമേനി മക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച ആദ്യകാല മുസ്ലിംകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ദരിദ്രരും അടിമകളുമായ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട പാവങ്ങളായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ എക്കാലത്തും ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് ദരിദ്ര ജനങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ പിന്നോക്കമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. നീഗ്രോ അടിമയായിരുന്ന ബിലാലുബ്നു റബാഹ്, റോമിൽനിന്നു വന്ന അടിമയായിരുന്ന സുഹൈബ്, പേർഷ്യയിൽനിന്നുള്ള കൂടിയേറ്റക്കാരനായിരുന്ന സൽമാൻ, ദരിദ്രരായിരുന്ന അമ്മാറുബ്നു യാസിർ, ഖബ്ബാബ് തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആദ്യകാല സഖാക്കൾ. സമൂഹത്തിലെ പാവങ്ങൾക്കും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിനുള്ള ഉതവി ആദ്യമായി നൽകുന്നത്, അവരിലെ സമ്പന്നന്മാർക്കും പ്രമാണിമാരെന്ന് നടിക്കുന്നവർക്കുമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു.

തങ്ങളുടെ അടിമകളും ഭൃത്യജനങ്ങളും അവശരുമായ ഈ താണ ജാതിക്കാരെ പറഞ്ഞുവിട്ടാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കാമെന്ന് നബി(സ)തിരുമേനിയോട് ഖുറൈശിപ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇബ്നു മസ്ഊദ് പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്യം ത്വബറാനിയും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ ഖുറൈശികൂട്ടം പ്രവാചകന്റെ അരികിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഖബ്ബാബും സുഹൈബും ബിലാലും അമ്മാറുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ കണ്ട് ഖുറൈശികൾ ചോദിച്ചു: ഹേ, മുഹമ്മദേ, ഇവരെക്കെ മതിയോ നിനക്ക്? ഇവരാണോ നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചവർ? ഇവരെയൊക്കെ പറഞ്ഞുവിട്ടാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കാം. അപ്പോൾ 51 മുതൽ 55 വരെയുള്ള സൂക്തങ്ങൾ അവതരിച്ചു.

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غُفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

54. നമ്മുടെ വചനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നീ പറയുക: നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ഉണ്ടാവട്ടെ. നിങ്ങളുടെ നാഥൻ കാര്യം തന്റെ(ഒരു ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളിലൊരുവൻ അജ്ഞത കാരണം വല്ല തെറ്റും പ്രവർത്തിച്ചു പോവുകയും എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും കർമ്മങ്ങൾ നന്നാക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അവൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَكَذَلِكَ نَفَصَّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

55. അപ്രകാരം നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. പാപികളുടെ മാർഗം വ്യക്തമായി വേർതിരിഞ്ഞു കാണുന്നതിനുമാകുന്നു അത്.

54,55: തങ്ങളുടെ അനിസ്ലാമിക ജീവിതകാലത്ത് തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന വിശ്വാസികളുണ്ടായിരുന്നു. അജ്ഞാനകാലത്തെ അവരുടെ ചെറുപ്പങ്ങളെ എടുത്തുപറഞ്ഞത് ശത്രുക്കൾ അവരെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർക്കുള്ള ഒരു സാന്ത്വനമാണ് 54-ാം വാക്യം.

കാര്യം തന്റെ ഒരു ബാധ്യതയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതി മഹത്തായ ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയാണ്. ഒരു തിരുവചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘‘അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ നൂറിൽ ഒരംശം മാത്രമാണ് മനുഷ്യരടക്കം എല്ലാ ജീവി

കൾക്കുമായി ഇഹലോകത്തിൽ അവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. എല്ലാവരും പരസ്പരം ദയയും കാരുണ്യവും കാണിക്കുന്നതും ഹിംസ്രജന്തുക്കൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ദയകാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം അതു മൂലമാകുന്നു. ബാക്കി 99 ഭാഗവും തന്റെ ദാസന്മാർക്കിടയിൽ കരുണ ചെയ്യുവാനായി അന്ത്യനാളിലേക്ക് അവൻ വെച്ചിരിക്കുകയാണ്”.

സന്മാർഗത്തിന്റെ സുവ്യക്തമായ തെളിവുകൾ കണ്ടിട്ടും സത്യനിഷേധികൾ അവിശ്വാസത്തിൽ ശിച്ഛിച്ചു നിൽക്കുന്നത് തങ്ങൾക്കനുഭവമായ എന്തെങ്കിലും തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല എന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു.

قُلْ إِنِّي مُبْتَئِنٌ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

56. പറയുക: അല്ലാഹുവെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പറയുക: നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ ഞാൻ പിന്തുടരുകയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞാൻ വഴിതെറ്റിയതുതന്നെ. നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ആയിത്തീരുകയുമില്ല.

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾

57. പറയുക: തീർച്ചയായും ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള തെളിഞ്ഞ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവനാകുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിന് യൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. വിധിത്തീർപ്പിനുള്ള സകലാധികാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകുന്നു. അവൻ സത്യാവസ്ഥ വിവരിച്ചു തരുന്നു. തീരുമാനമെടുക്കുന്നവരിൽ അത്യുത്തമൻ അവനത്രെ.

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

58. പറയുക: നിങ്ങൾ യൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അക്രമികളെക്കുറിച്ച് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ അല്ലാഹു.

56-58: താൻ ദൈവനിയുക്തനായ പ്രവാചകനാണെന്ന് മുഹമ്മദ് പറയുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ പറയുന്നതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചുതള്ളുന്ന ഞങ്ങളുടെ മേൽ എന്തുകൊണ്ട് ശിക്ഷയൊന്നും ഇറങ്ങുന്നില്ല? എന്ന് പരിഹാസപൂർവ്വം സത്യനിഷേധികൾ അവിടത്തോട് ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചിരുന്നതാണ് അവർക്ക് പിണഞ്ഞ വലിയ ആപത്ത്. കള്ളവാദിയെന്ന് തുറന്ന് ആക്ഷേപിച്ചിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ ഇറങ്ങുന്നില്ല എന്നതിനു കാരണം അക്കാര്യം എന്റെ അധീനത്തിലോ അധികാരത്തിലോ പെട്ടതല്ല എന്നതാണ്. അക്രമികളെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

59. അദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങളുടെ താക്കോലുകൾ അവന്റെ പക്കലാകുന്നു. അവനല്ലാതെ ആരും അതറിയാറില്ല. കരയിലും കടലിലുമുള്ളതൊക്കെയും അവൻ അറിയുന്നു. അവനറിയാതെ ഒരില പോലും പൊഴിയുന്നില്ല. ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയുമില്ല, പച്ചയുമില്ല ഉണങ്ങിയതുമില്ല എല്ലാം വ്യക്തമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാതെ.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

60. രാത്രിയിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവനെ പിടിച്ചുവെക്കുന്നത് അവനാകുന്നു. പകലിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതൊക്കെയും അവനറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് നിശ്ചിത ജീവിതാവധി പൂർത്തീകരിക്കാനായി അവൻ നിങ്ങളെ അടുത്ത പകലിൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അവർക്കു തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കുന്നതാണ്.

60: രാത്രിയിലെ നിദ്രാവേളയിൽ നമ്മുടെ പരിസരത്ത് നടക്കുന്നതൊന്നും നാം അറിയുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഉണരുന്നതോടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഓർമകളും അറിവുകളും കഴിവുകളുമെല്ലാം തിരിച്ചുകിട്ടുന്നു. നിത്യജീവിതത്തിൽ അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന താൽക്കാലികമായ ഈ മരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും പോലെയാണ് ഭൗതിക ലോകത്തുനിന്നുള്ള അന്തിമ മരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും. രാത്രിയിലെ നിദ്രയാകുന്ന മരണം മൂലം അതിനുമുമ്പ് പകൽ ചെയ്തപോലെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലത്തിൽനിന്ന് നാം മുക്തമാകാത്തപോലെ അന്തിമ മരണത്തിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെയും ശേഷം ഭൗതികലോകത്ത് നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലത്തിൽനിന്നും നാം മുക്തമാകുന്നില്ല. അവസാനം സാക്ഷാൽ മരണത്തിനുശേഷം എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഓരോരുത്തരെയും അവരുടെ കർമ്മഫലം അല്ലാഹു അറിയിക്കുകയും അന്തിമ വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ ﴿٦١﴾

61. അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ മേൽ പരമാധികാരമുള്ളവനാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കുമേൽ അവൻ കാവൽക്കാരനെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് മരണസമയമായാൽ നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ (മലക്കുകൾ) അയാളുടെ ജീവൻ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. അതിലവർ ഒരു വീഴ്ചയും വരുത്തുകയില്ല.

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ ۗ إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾

62. പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിനിലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നു. അറിയുക:വിധിത്തീർപ്പിനുള്ള അധികാരം അവന്നു മാത്രമുള്ളതാകുന്നു.അവൻ അതിവേഗം കണക്കു നോക്കുന്നവനത്രെ.

قُلْ مَنْ يُنَجِّكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

63. പറയുക: ആരാണ് കരയുടെയും കടലിൻറെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നത്? വിനയത്തോടും ഹൃദയമായും നിങ്ങൾ അവനെ വിളിക്കുന്നു.(നിങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കുന്നു): ഈ (വിപത്തിൽ)നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കും.

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

64. പറയുക: അല്ലാഹുവാകുന്നു അതിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾ വിപത്തുകളിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളവൻ പങ്കുകാരെ സങ്കല്പിക്കുന്നു.

64: ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ ഏകദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതുതന്നെയാണെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.വല്ല മഹാ വിപത്തും വന്നുവേിക്കുമ്പോൾ ഏകദൈവത്തെ മാത്രം അവർ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും ദൈവത്തിന് പങ്കാളികൾ ഉണ്ടെന്ന് അവർ സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹത്തിനുള്ള നന്ദി ദൈവേതരന്മാരോട് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിൻറെ അന്നം തിന്നുകൊണ്ട് അവർ മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്തുതിപാടുന്നു. സൃഷ്ടികൾ അനുസരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഏകദൈവത്തെയാണ്. അതല്ലാത്ത ആരാധ്യരെല്ലാം കൃത്രിമങ്ങളാണ്. ഈ യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത മൂഢജനങ്ങളാണ് ബഹുദൈവങ്ങളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നത്.

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

65. പറയുക: നിങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗത്തുനിന്നോ പാദങ്ങൾക്കടിയിൽ നിന്നോ നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷ ഇറക്കുന്നതിനു കഴിവുറ്റവനാണവൻ.അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഭിന്നകക്ഷികളാക്കി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് മറ്റു ചിലരുടെ പീഡനം അനുഭവിപ്പിക്കുവാനും അവന്നു കഴിയും. അവർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനായി എപ്രകാരമാണ് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവിധ രൂപേണ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക.

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

66. നിൻറെ ജനത അതിനെ(ഖുർആനെ) തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ സത്യവുമാണ്. പറയുക: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ കൈകാര്യകർത്താവൊന്നുമല്ല.

لَّكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

67. എല്ലാ വൃത്താന്തങ്ങളും പ്രത്യക്ഷമായി വരുന്നതിനും ഒരു സന്ദർഭമുണ്ട്. അത് പിന്നീട് നിങ്ങൾ അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

68. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ ആരെങ്കിലും പരിഹസിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ അവർ മറ്റു വല്ല സംസാരത്തിലും വ്യാപൃതമാവും വരെ നീ അവരിൽ നിന്നും അകന്നുപോവുക. വല്ലപ്പോഴും പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിച്ചാൽ ഓർമ്മ വന്നശേഷം അക്രമികളായ ആ ആളുകളുടെ കൂടെ നീ ഇരിക്കരുത്.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

69. അവരുടെ കണക്കിലുള്ള ഒരു സംഗതിയുടെയും ഉത്തരവാദിത്തം ഭക്തന്മാർക്കില്ല. എന്നാൽ മുന്നറിയിപ്പ് (നൽകുന്നത് സജ്ജനങ്ങളുടെ മേൽ കടമയാണ്). അവർ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായേക്കാം.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَهَوًّا وَعَرَّتِهِمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرِىٰ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلٌّ لَعَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا هُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

70. തങ്ങളുടെ മതത്തെ കളിയും തമാശയുമാക്കുകയും ഐഹികജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തവരെ വിട്ടേക്കുക. എന്നാൽ ഇതുമൂലം (വുൾആൻ മുഖേന) അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുക. ഏതൊരാളാണെന്നും തങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയതിന്റെ പേരിൽ നാശത്തിലകപ്പെടാതിരിക്കാൻ. അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ അതിനും യാതൊരു രക്ഷാധികാരിയും ശിപാർശകനും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്തുതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകിയാലും അവരിൽ നിന്നും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. തങ്ങൾ ചെയ്തവെച്ചതിന്റെ ഫലമായി നാശത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ടവരത്രെ അവർ. തങ്ങളുടെ സത്യനിഷേധം കാരണമായി തിളച്ച കൂടിനീരും വേദനാജനകമായ ശിക്ഷയുമാണ് അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുക.

قُلْ أَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرُنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

71. പറയുക:അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞു, ഞങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവരെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയോ? അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ നേർവഴിയിലാക്കിയ ശേഷം വീണ്ടും പിറകോട്ട് തിരിച്ചു പോവുകയോ? പിശാചിനാൽ വഴിതെറ്റിക്കപ്പെട്ട് ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രാന്തനായി അലയുന്നവനെപ്പോലെയാവുകയോ? 'ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വരു' എന്ന് അവനെ നേർവഴിയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന കൂട്ടുകാരും അവനാണ്. പറയുക: തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാണ് യഥാർഥ മാർഗദർശനം. സർവലോകരക്ഷിതാവിന് കീഴ്പെടുവാൻ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿ ٧٢ ﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

72. നമസ്കാരം നിഷ്ഠയോടെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നും, അവനെ ഭയപ്പെടണമെന്നും (ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) അവന്റെ സന്നിധിയിലാണ് നിങ്ങളെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക.

﴿ ٧٣ ﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

73. അവനാണ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും യഥാർഥ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ. അവൻ 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം അതുണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും. അവന്റെ വചനം സത്യമാകുന്നു. കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം ആധിപത്യം അവനുമാത്രമായിരിക്കും. അദ്ദേശ്യവും ദ്രശ്യവും നന്നായിരുന്നവൻ. അവൻ യുക്തിമാനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനുമാകുന്നു.

73: ഈ അണ്ഡകടാഹമഖിലം ഏകദൈവത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ കണക്കറ്റ ക്ഷീരപഥങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറിയതായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ സംവിധാനം ഭദ്രവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമാണ്. അവന്റെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചാണ് അവ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ ലീലാവിലാസമല്ല. മഹത്തായ ഒരുദേശ്യം അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

അന്ത്യനാളിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ നാളിലും കാഹളത്തിൽ ഊതുന്നതാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ കാഹളത്തിന്റെ രൂപമോ ഊത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയോ നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അന്ത്യനാളിൽ ആദ്യത്തെ കാഹളമുത്തുകൊണ്ട് സകലതും നശിക്കും. രണ്ടാമത്തെ കാഹളമുത്തിനുശേഷം എല്ലാവരും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും 'മഹംഗ'യിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അജയ്യനും അഭിജ്ഞാനുമായിട്ടുള്ള അസ്തിത്വം അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവന്റെ ഓരോ തീരുമാനവും തികഞ്ഞ യുക്തിയിലധിഷ്ഠിതമാകുന്നു.

﴿ ٧٤ ﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزرَ اتَّخَذْ أَصْنَامًا آلهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

74. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് ആസറിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: വിഗ്രഹങ്ങളെയോണോ താങ്കൾ ദൈവങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും താങ്കളും താങ്കളുടെ ജനതയും വ്യക്തമായ വഴികേടിലാണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നു.

74: ഖുറൈശികൾ ഇബ്രാഹീം(അ)മിന്റെ സന്തതികളും അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച കഅ്ബയുടെ സേവകരുമാണെന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അറബികൾ തങ്ങളുടെ ആചാര്യനായി കരുതുന്ന ഇബ്രാഹീം(അ) ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനായിരുന്നില്ല. ബഹുദൈവാരാധകരായിരുന്ന ജനത ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യോട്

തർക്കിച്ചിരുന്നതുപോലെയാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ)യോട് നിങ്ങളും തർക്കിക്കുന്നതെന്ന് അറബികളെ ഈ വചനത്തിലൂടെ ഉണർത്തുകയാണ്.

﴿٧٥﴾ وَكَذَلِكَ نُرِيْ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِيْنَ

75. അപ്രകാരം ഇബ്റാഹീമിന് നാം ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അധികാരവ്യവസ്ഥ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദ്രവ്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവൻ ആയിത്തീരുന്ന തിനുവേണ്ടി.

﴿٧٦﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّيْ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ

76. അങ്ങനെ രാവ് അദ്ദേഹത്തെ ആവരണം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു. അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: 'ഇതാണ് എന്റെ നാഥൻ'. പിന്നെ അത് അസ്തമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അസ്തമിച്ചു പോകുന്നവയെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّيْ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَأَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّيْنَ

77. പിന്നെ ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുയരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതാണെന്റെ നാഥൻ. അതും അസ്തമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥൻ എനിക്ക് നേർവഴി കാണിച്ചു തരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വഴിപിഴച്ച ജനത്തിൽ പെട്ടുപോകും.

﴿٧٨﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّيْ هَذَا اَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنِّيْ بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ

78. അനന്തരം സൂര്യൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതാണെന്റെ നാഥൻ! ഇത് എല്ലാറ്റിലും വലുതാണ്. അങ്ങനെ അതും അസ്തമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ(ദൈവത്തിൽ) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നൊക്കെ ഞാനിതാ മുക്തനായിരിക്കുന്നു.

﴿٧٩﴾ اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

79. തീർച്ചയായും ഞാൻ നേർമാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് എന്റെ മുഖം ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനിലേക്ക് തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനെ അല്ല.

76-79: ഇബ്റാഹീം(അ) പുരാതന നഗരമായ ബാബിലോണിലെ 'ഉർ' എന്ന പട്ടണത്തിൽ ബി.സി. 2100 നോട് അടുത്താണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഗവേഷകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത. ഉറിലെ ശിലാരേഖകളിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് 5000 ദേവന്മാരുടെ പേരുകൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പുരാവസ്തു ഗവേഷകന്മാർ പറയുന്നു. ഓരോ ഗോത്രങ്ങൾക്കും പട്ടണങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക ദേവന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ ഗോളങ്ങളുടെ പേരിലും വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ദേവീ ദേവന്മാരുടെ പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അവയുടെ മുന്നിൽ എല്ലാ ആരാധനാ ചടങ്ങുകളും നിർവഹിച്ചിരുന്നു. ബഹുദൈവത്വം ആ ജനതയുടെ ഒരു മതാദർശം മാത്രമായിരുന്നില്ല. സാമ്പത്തികവും നാഗരികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിത വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം ബഹുദൈവത്വ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു.

പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. മുൻവിധിയോ പക്ഷപാതങ്ങളോ ഇല്ലാതെ നിഷ്പക്ഷമായി പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന സാമാന്യ ബുദ്ധികൾക്ക് ഇതിനു

പിറകിൽ ഒരു ശക്തിയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ശരിയായ ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തെളിവുകളും ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ അവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ പരമാർഥമാണ് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയും തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ ജനത ദൈവങ്ങളായി വരികുന്ന സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളുമെല്ലാം അലംഘനീയമായ ഒരു നിയമത്തിന്റെ അടിമകൾ മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ആ നിയമത്താൽ ബന്ധിതമായി അവ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ പമാർഥങ്ങൾക്കൊന്നിനും സ്ഥിരവും സ്വതന്ത്രവുമായ അസ്തിത്വമോ ഇഹാശക്തിയോ ഇല്ല. ഈ ഗോളങ്ങളെല്ലാം ഓരോ നിശ്ചിത സമയങ്ങളിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നു. ചില നിർണിത പാതകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഉദയം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവ അസ്തമിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്വം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വസ്തുക്കൾക്ക് സ്ഥിരമായ നിലനിൽപ്പോ അധികാര ശക്തിയോ ഇല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുകയും കണിശമായ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നിശ്ചയിച്ച് സംവിധാനിക്കുകയും ചെയ്ത ആ മഹാശക്തിയാണ് യഥാർഥ ദൈവം. ഏകനും അവണ്ഡവും സർവശക്തനുമായ സാക്ഷാൽ ദൈവം. അവൻ മാത്രമാണ് സൃഷ്ടികളുടെ അനുസരണവും ആരാധനയും അർഹിക്കുന്ന ഏകദൈവം. ഈ തർക്കത്തിലൂടെ ഇബ്റാഹീം(അ) തന്റെ ജനതയുടെ സാമാന്യബുദ്ധിയെ തട്ടിയുണർത്തുന്നു. നിങ്ങൾ ദൈവത്വം ആരോപിക്കുന്ന ഈ ശിലാവിഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളാണ്. അവയിലൊന്നും നിങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്ന ദൈവത്വത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ല. ഈ യഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത മൂഢജനങ്ങളാണ് ബഹുദൈവങ്ങളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നത്. ഇടക്ക് പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ഇടക്ക് അസ്തമിച്ചു ഇല്ലാതായിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്ന സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ദൈവമാകാൻ പറ്റില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിധാതാവ് സദാ നിലനിൽക്കുന്നവനായിരിക്കണം. പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും സംവിധാനിക്കുകയും അവയെ തന്റെ അടിമകളാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനാണ് നിങ്ങളുടെ യഥാർഥ ദൈവവും രക്ഷാകർത്താവും. അവൻ ഏകനും എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവു പരിപാലകനുമാണ്. എല്ലാവിധ ബഹുത്വങ്ങൾക്കും അതീതവും ഏകവുമായ ശക്തിയാണ്. അവൻ അദൃശ്യനും സമ്പൂർണ്ണവും സർവശക്തവുമായ അസ്തിത്വമാകുന്നു. അവനിലാണ് സർവത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും അധികാരവും നിലകൊള്ളുന്നത്. അവനെ മാത്രമാകുന്നു ഞാൻ ഉപാസിക്കുന്നതും.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

80. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനം അദ്ദേഹവുമായി തർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിലാണോ നിങ്ങൾ എന്നോട് തർക്കിക്കുന്നത്? അവനാകട്ടെ, എന്നിക്ക് സന്മാർഗം കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവന്റെ പങ്കാളികൾ ആകുന്ന ഒന്നിനെയും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്റെ രക്ഷിതാവ് ഇഹിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും (ഇവിടെ സംഭവിക്കുകയില്ല). എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ജ്ഞാനം സകല വസ്തുക്കളിലും വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇനിയും നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

81. (അല്ലാഹുവിന്റെ) പങ്കാളികളായി നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുന്നവയെ ഞാൻ എങ്ങനെ ഭയപ്പെടും? നിങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹു ഒരു തെളിവു. അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവന്റെ പങ്കാളികളാക്കാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. ഈ രണ്ടു പക്ഷങ്ങളിൽ നിർഭയരായിരിക്കാൻ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളതാർക്കാണ്. (പറയുവിൻ!) നിങ്ങൾക്കു വിവരമുണ്ടെങ്കിൽ.

﴿ ٧٢ ﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ هُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿ ٧٢ ﴾

82. വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അധർമ്മംകൊണ്ടു മലിനമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാണോ അവർക്കാണ് നിർഭയത്വമുള്ളത്. അവർതന്നെയാണ് നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരും.

﴿ ٨٣ ﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿ ٨٣ ﴾

83. ഇതായിരുന്നു നാം ഇബ്രാഹീമിനു തന്റെ ജനതക്കെതിരിൽ നൽകിയ ന്യായം. നാം ഇഹി കുന്നവർക്കു നാം പദവികൾ ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ യുക്തിമാനും അഗാധജ്ഞാനമാകുന്നു.

﴿ ٨٤ ﴾ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿ ٨٤ ﴾

84. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസഹാബിനെയും യഅൂബുബിനെയും നൽകി. എല്ലാവർക്കും സന്മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിനുമുമ്പു നൂഹിന്നു നാം നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ദാവൂദിനെയും സുലൈമാനെയും അയ്യൂബിനെയും യൂസൂഫിനെയും മൂസായെയും ഹാറൂനെയും (നാം നേർവഴി യിലാക്കി). അപ്രകാരം സജ്ജനങ്ങൾക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

﴿ ٨٥ ﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿ ٨٥ ﴾

85. സകരിയ്യാ, യഹൂദ, ഇസാ, ഇൽയാസ എന്നിവർക്കും (നാം സന്മാർഗം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.) അവരെല്ലാവരും സച്ചരിതരായിരുന്നു.

﴿ ٨٦ ﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّيْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿ ٨٦ ﴾

86. ഇസ്മായീൽ, അൽയസഅ, യൂസൂഫ്, ലൂത്ത് എന്നിവർക്കും (നാം സന്മാർഗമരുളി). അവരെല്ലാം നാം ലോകരിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴿ ٨٧ ﴾ وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿ ٨٧ ﴾

87. അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും മക്കളിൽ നിന്നും സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും (പലരെയും നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു.) അവരെ നാം പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ശരിയായ വഴിയിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

88. അതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സന്മാർഗം. തന്റെ ദാസന്മാരിൽ താനിച്ഛിക്കുന്നവരെ അതു മൂലം അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുന്നു. അവർ(അല്ലാഹുവിൽ) പങ്കുകാരെ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളൊക്കെ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമായിരുന്നു.

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوًّا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

89. നാം വേദവും വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകിയവരാണ് അവർ. ഇപ്പോൾ ഇവർ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിക്കാത്ത മറ്റൊരു ജനതയെ നാം അത് ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

90. അവരെതന്നെയാണ് അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കിയത്. അതിനാൽ അവരുടെ പാത നീ പിന്തുടരുക. പറയുക: ഇതിന്റെ പേരിൽ ഒരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഇത് ലോകർക്കകമാനമുള്ള ഒരു ഉദ്ബോധനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

91. അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനും ഒന്നും ഇറക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്ന് അവർ പറയുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം വിലയിരുത്തേണ്ട മുറപ്രകാരം അവർ വിലയിരുത്തുന്നില്ല. പറയുക: ജനങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചവും മാർഗദർശനവുമായിക്കൊണ്ട് മൂസാ കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥം ആരാണ് ഇറക്കിത്തന്നത്? നിങ്ങൾ അതിനെ ഏടുകളാക്കി അതിൽ കുറച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ഏറെ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പൂർവ പിതാക്കൾക്കും അറിവില്ലാതിരുന്ന പലതും അതിലൂടെ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പറയുക: അല്ലാഹുവാണ്(അതിറക്കിത്തന്നത്.) എന്നിട്ട് അവരെ അവരുടെ കുതർക്കങ്ങളിൽ തന്നെ വിഹരിക്കാൻ വിട്ടേക്കുക.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

92. ഇതാ, നാം അവതരിപ്പിച്ച അനുഗ്രഹീത ഗ്രന്ഥം! ഇതിനു മുമ്പുള്ള (വേദത്തെ) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണിത്. മാതൃനഗര(മക്ക)ത്തിലും അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിലുമുള്ളവർക്ക്

നീ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനുള്ളതും. പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ ഈ വേദത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവരുമാകുന്നു.

92: ഇതിനു മുമ്പും വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഖുർആൻ മുഴുലോകത്തിനും അനുഗൃഹീതവും കാര്യവുമാണ്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. മൂസാ, ഈസാ തുടങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിച്ചുള്ള വേദവുമാണിത്. എല്ലാവിധ കൈകടത്തലുകളിൽ നിന്നും ഈ ഗ്രന്ഥം മുക്തമാണ്. ഖുർആൻ ശരിയായ മാർഗം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരികയും ആ മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ ജീവിത പദ്ധതി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ മനുഷ്യന്റെ നിഖില വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മവും ഭദ്രവുമായ വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൗതിക ലോകത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയെയും മറ്റൊരു ലോകത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെയും അതിൽ വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിയും വിവേകവും വിവേചനബോധവും നൽകപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടിയാണ് മനുഷ്യൻ. നന്മയോ തിന്മയോ ഇഷ്ടമുള്ളത് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ഇഹലോകത്ത് ലഭിച്ച കഴിവുകളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും നൽകിയ ശക്തി അതൊക്കെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് പരിശോധിക്കുന്ന ഒരവസരം അനിവാര്യമാണെന്ന് കരുതുന്നവർക്ക് പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. പരലോകം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി കരുതുന്നവർ ഈ വേദത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

93. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നിക്ക് യാതൊരു ദിവ്യബോധനവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ 'എനിക്ക് ബോധനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് വാദിക്കുകയോ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുപോലുള്ളത് താനും അവതരിപ്പിക്കാമെന്ന് പറയുകയോ ചെയ്തവനെക്കാരും ധിക്കാരിയായവൻ ആരുണ്ട്? ആ ധിക്കാരികൾ മരണ വെപ്രാളത്തിലായിരിക്കുകയും മലക്കുക്കൾ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടി 'നിങ്ങളുടെ ജീവനെ പുറത്തേക്ക് വിട്ടു' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യമല്ലാത്തത് പറയുകയും അവന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കെതിരെ അഹംഭാവം കാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നത് കാരണം ഈ ദിനം നീചമായ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

94. (അവരോട് പറയപ്പെടും:) നിങ്ങളെ നാം ആദ്യതവണ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോലെ ഏകാകികളായി നിങ്ങളിതാ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ഭൂമിയിൽ) നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽ നിങ്ങൾ വിട്ടുപോന്നു. നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) പങ്കുകാരെന്ന് നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിങ്ങളുടെ ആശിപാർശകരെയൊന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം കാണുന്നുമില്ല. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ

ലുള്ള(സകല ബന്ധങ്ങളും) അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ജലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെല്ലാം നിങ്ങളെ കൈവെടിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

95. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധാന്യമണികളെയും കുരുക്കളെയും പിളർക്കുന്നവനാകുന്നു. ജീവനില്ലാത്തതിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ളതിനെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും ജീവനുള്ളതിൽ നിന്ന് ജീവനില്ലാത്തതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതും അവനാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു അല്ലാഹു. ഇനിയും നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടാണ് വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നത്.

95: മൃതപ്രായമായ വിത്തുകൾ മണ്ണിലിട്ടശേഷം അതിന് വെള്ളം ലഭിക്കുമ്പോൾ കിളിർത്തുവരുന്നത് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. സഞ്ചിപോലുള്ള ഒരു പാത്രത്തിലായാണ് കൃമ്പ് പുറത്തേക്ക് വരുന്നത്. കൃമ്പ് ശക്തിപ്പെടുന്നതുവരെ സുരക്ഷിതമായിരിക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കുന്നു; മറുപിള്ളയാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമി പോലെ. കുരുക്കളുടെയും ധാന്യങ്ങളുടെയും കൃമ്പ് പുറപ്പെടുന്നത് ഉറപ്പുള്ളൊരു പുറംതോടിൽനിന്നാണ്. പുറം തോട് അകക്കാമ്പിന്റെ രക്ഷാകവചമാകുന്നു. കുരുക്കൾ അതിന്റെ ഉറപ്പുള്ള പുറംതോടിനുള്ളിൽ കാമ്പിന്റെ ഉദ്യമവും പതുപതുപ്പും നിലനിർത്തുന്നു. വിത്ത് മണ്ണിലോ മറ്റോ മറ്റോ വീണാൽ കേടുവരാതിരിക്കാൻ പുറംതോട് സഹായിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാലം വരെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കാനും അത് ഉപകരിക്കുന്നു. വിത്തുകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി അദ്ദേഹം താവഹമായ സംവിധാനങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളത്.

വിത്ത് മണ്ണിലിട്ട് വെള്ളം നനച്ചാൽ വേരുകൾ താഴോട്ടും കാണും മുകളിലേക്കും കിളിർക്കുന്നു. ജന്തുക്കൾക്കെന്ന പോലെ സസ്യങ്ങൾക്കും ആഹാരമാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇരതേടി നടക്കാനുള്ള ചലനശേഷിയോ ഇരയിലേക്കെത്തിച്ചേരാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളോ അവക്കില്ല. അതിനാൽ, സസ്യങ്ങളുടെ ചുവട് ഭൂമിയിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അത് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് വെള്ളവും ആഹാരവും സ്വീകരിക്കുന്നു. സസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭൂമി അതിന്റെ മാതാവാണ്. ആഹാരം സ്വീകരിക്കുന്ന വായകളാണ് മുരടും വേരുകളും. ജന്തുശിശുക്കൾ മാതാവിന്റെ മുലകുടിക്കുമ്പോലെത്തന്നെ വേരുകൾ ഭൂമിയാകുന്ന മാതാവിന്റെ മുലകുടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വേരുകൾ സ്വീകരിച്ച പോഷകങ്ങൾ സസ്യത്തിന്റെ കാണും, കൊമ്പുകൾ, ഇലകൾ, പൂക്കൾ, പഴങ്ങൾ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലേക്കെല്ലാം എത്തുന്നു.

ധാന്യങ്ങളിലും വിത്തുകളിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ച അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് അവയുടെ പ്രജനനശേഷി. ജന്തു ശുക്രത്തിനുള്ള അതേകഴിവാണ് വിത്തുകൾക്കുമുള്ളത്.

എത്ര യുക്തിയോടെയാണ് അല്ലാഹു ഓരോ വസ്തുവും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്! ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലെല്ലാം പാഠങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാ സസ്യങ്ങളിലും ബുദ്ധിയും ഗ്രാഹ്യതയുള്ളവർക്ക് പാഠമുൾക്കൊള്ളാനുതകുന്ന എത്രയോ സുരക്ഷാ ഉപാധികളും നിർമ്മാണ കൗശലങ്ങളും കാണാം. സ്വന്തം നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആ യുക്തി അനുകരിക്കുന്നു.

ഭൂതലത്തിൽ പലതരം സസ്യങ്ങൾ തന്റെ ദാസന്മാർക്കായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് ആഹരിക്കാൻ പഴങ്ങളുണ്ടാക്കി. സുന്ദരവും പ്രസന്നവും ഉന്മേഷദായകവുമായ കാഴ്ചകൾ, കാലിത്തീറ്റക്ക് വൈക്കോൽ, തീ കത്തിക്കാൻ വിറക്, കെട്ടിടവും കപ്പലുകളും മറ്റും നിർമ്മിക്കാൻ തടികൾ, ഇലകൾ, പൂക്കൾ, നാരുകൾ വേരുകൾ ചില്ലകൾ, കറ, ഔഷധങ്ങൾ, സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ ഇങ്ങനെ കണക്കില്ലാത്ത പ്രയോജനങ്ങൾ അല്ലാഹു സസ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ സാമ്രാജ്യം ഏറ്റവും സമർത്ഥമായും സുന്ദരമായും സംവിധാനിച്ച സൃഷ്ടാവിന് സ്ലോത്രം!

പ്രപഞ്ചത്തിലെ മറ്റു പല ഘടകങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചാണ് ഒരു വിത്ത് മുളക്കുന്നത്. മണ്ണ്, വെള്ളം വായു വെളിച്ചം തുടങ്ങിയ പല ഘടകങ്ങളും അതിനാവശ്യമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു വിത്ത് മുളക്കുന്നതും പരസ്പരാശ്രിതമായ പ്രാപഞ്ചികവ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് വരുന്നു. ഒരു കൊച്ചു ധാന്യത്തിന് മുളപൊട്ടുന്നതടക്കം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സകല ചലനങ്ങളെയും ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന

ശക്തി ഏകമായിരിക്കുമ്പോഴേ ഈ പാരസ്പര്യം സാധ്യമാകും. പ്രപഞ്ചം വ്യത്യസ്ത ദൈവങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ വിവിധ ദൈവങ്ങളുടെ അധീനതയിലോ ആണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഘടകങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇത്തരത്തിൽ രഞ്ജിപ്പും ആശ്രിതത്വവും നിലനിൽക്കുക സാധ്യമല്ല.

ജനിതൃതികളുടെ ഈ പ്രക്രിയ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൂടിയാകുന്നു. അല്ലാഹു ജീവനുള്ളതിൽനിന്നും ജീവനില്ലാത്തവയെയും മറിച്ചും നിരന്തരം ഉളവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മരത്തിൽനിന്നും വിത്തും മൃതപ്രായമായ വിത്തിൽ നിന്നും മരവും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനിൽനിന്നുൽപാദിതമായ അചേതന ബീജത്തെ വീണ്ടും പൂർണ്ണമനുഷ്യനായി വളർത്താൻ കഴിയുന്ന ശക്തിക്ക് മനുഷ്യന്റെ ജീർണാവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

﴿ ٩٦ ﴾ فَالْقِيَامِ وَاللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

96. (ഇരുളിനെ പിളർന്ന്) പ്രഭാതത്തെ വിടർത്തുന്നതവനാണ്. രാവീനെ അവൻ വിശ്രമവേളയാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും സമയഗണനകളായി (ആക്കിയതും അവൻ തന്നെ). പ്രതാപിയും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ സംവിധാനങ്ങളത്രെ അത്.

96: സൂര്യനെ അല്ലാഹു വിളക്കായി വെച്ചു (71:61). അല്ലാഹു സൂര്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. സൂര്യനില്ലാത്ത ലോകത്തെ സങ്കല്പിച്ചു നോക്കുക. സൂര്യനില്ലെങ്കിൽ ലോകം മുഴുവൻ കൂരിരുട്ടായിരിക്കും. ആർക്കും ഉപജീവനമാർഗം തേടാനാവില്ല. പ്രകാശമില്ലെങ്കിൽ കണ്ണുകൊണ്ട് പ്രയോജനവുമില്ല.

സൂര്യൻ സദാ ഉദിച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ചൂട് കാരണം എല്ലാം നശിക്കും. ചൂട് ശമിക്കാൻ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാതിരുന്നാൽ ജീവജാലങ്ങൾക്ക് സമാധാനവും വിശ്രമവും ലഭിക്കില്ല. രാത്രിയില്ലെങ്കിൽ അധിക ജന്തുക്കളും വിശ്രമിക്കില്ല. വിശ്രമത്തിന് പറ്റിയവിധം രാത്രി ശാന്തമാണ്. സൃഷ്ടികൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിലാണ് രാപ്പകലുകളുടെ ദൈർഘ്യം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും മാസങ്ങളും വർഷങ്ങളും കണക്കാക്കാനുള്ള ഉപാധിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂര്യന് ഉദയാസ്തമയങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സമയ നിർണ്ണയം അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു. ഇതും അല്ലാഹു ചെയ്ത മഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹം തന്നെ.

പ്രപഞ്ച നിലനിൽപ്പിനാധാരമായ ആകാശഭൂഗോളങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്തായ യുക്തിക്ക് നിദർശനമത്രെ. മാറ്റത്തിന് വിധേയമാകാതെ വളരെക്കാലം നിലനിൽക്കാൻ അത്യധികം ഭദ്രമായിട്ടാണവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. യാതൊന്നും അതിന്റെ നിർണ്ണിതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറുന്നില്ല. അത്യന്തനതനായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആജ്ഞകൾക്കനുസരണമായി അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം അഭിജ്ഞനും യുക്തിമാനുമായ ഒരുവന്റെ ആസൂത്രണത്തെയും ജ്ഞാനവൈപുല്യത്തെയും നമുക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുന്നു. സർവജ്ഞനും സർവശക്തനുമായ സ്രഷ്ടാവിന് സ്തുതി.

﴿ ٩٧ ﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

97. നക്ഷത്രങ്ങളെ കരയിലെയും കടലിലെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് വഴികാണിക്കുന്നതാക്കി വെച്ചതും അവനാകുന്നു. അറിയുന്ന ജനത്തിനുവേണ്ടി നാം അടയാളങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുതരുന്നു.

97: ചന്ദ്രികയില്ലാത്ത രാവുകളിൽ മനുഷ്യർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന രീതിയിലാണ് നക്ഷത്രങ്ങളെ ദൈവം സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തിന് ഭംഗിയും അലങ്കാരവുമാകുന്നു. ഭൂവാസികൾക്ക് അനന്ദവും ആഹ്ലാദവും നൽകുന്ന അലങ്കാരം.

കടലിലൂടെയുള്ള കപ്പൽ യാത്രക്കാർക്കും മരുഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്കും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ വഴിനിർണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ വർഷത്തിൽ ചില ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ. മറ്റു ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ എല്ലാ കാലത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ദീപസ്തംഭങ്ങൾക്ക് തുല്യമാണീ നക്ഷത്രങ്ങൾ. ഇവ മുഖേന സഞ്ചാരികൾ നേർവഴി കണ്ടെത്തി ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നു.

ഭൂവാസികളുടെ നന്മക്കത്രെ ദൈവം വാനലോകത്തെ ഇങ്ങനെ കൃത്യതയോടെയും സ്ഥിരതയോടെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആകാശലോകത്തിനും ഭൂമിക്കും വേറെ വേറെ ദൈവങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ വാനലോകത്തെ ദൈവം ഭൂവാസികൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങളെ ഇത്ര ഉപകാരപ്രദമായും കൃത്യതയോടെയും സംവിധാനിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ആകാശഭൂമികളെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും അകക്കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുവഴി ഏകനായ പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവിനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. ചിന്തിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചിന്ത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന വഴി ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കല്ലാതെ മറ്റേങ്ങോട്ടുമല്ല. പ്രപഞ്ചത്തിലെ അദ്ഭുതകരമായ നിർമ്മിതികളിലും മൗലികമായ സൃഷ്ടികളിലും ബുദ്ധിയും ചിന്തയും ഏറെയേറെ വ്യാപരിക്കും തോറും ജ്ഞാനവും വിശ്വാസവും സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ള ഭക്തിയും വിധേയത്വവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ മഹാസൃഷ്ടികളിലൂടെ അവയുടെ സ്രഷ്ടാവിനെയും അവന്റെ മഹത്വത്തെയും ഗാംഭീര്യത്തെയും കഴിവിനെയും ജ്ഞാനത്തെയും നൈപുണ്യത്തെയും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക. അതിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. ഇതാണ് ദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള കവാടം.

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

98. ഒരേയൊരു ജീവനിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത് അവനാകുന്നു. പിന്നെ (ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ)വാസസ്ഥലവും സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥലവും നിശ്ചയിച്ചു. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

98: ആദിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് ഒരൊരു മനുഷ്യനാണ്. ആദം(അ). ആ ഒരാളിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യരാസകലം ഉണ്ടായത്. സ്വയം പെറ്റുപെരുകുന്ന പ്രകൃതി മനുഷ്യന് ദൈവം നൽകി. അവരെ അവൻ സ്രീ-പുരുഷന്മാരായി സൃഷ്ടിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രേമവും മോഹവും ജനിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ സ്രീ-പുരുഷ സംഗമത്തിലൂടെ വളരെ ഭദ്രമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് (ഗർഭാശയത്തിൽ) ബീജം നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നു. ആ ബീജം പിന്നീട് ബ്രൂണമായിത്തീരുന്നു. ഇന്ദ്രിയകണത്തെ മാംസപിണ്ഡം അസ്ഥികൾ എന്നിങ്ങനെ മാറ്റുകയും അനന്തരം മാംസം പൊതിയുകയും ഞരമ്പുകളും നാഡികളും ക്രമീകരിക്കുകയും അവയവങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഹാരം കടന്നുപോകാൻ പ്രത്യേക ചാലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഹൃദയം, രക്തം, കരൾ, ആമാശയം, പ്ലീഹ, ശ്വാസകോശം, ഗർഭപാത്രം, മൂത്രാശയം, കുടലുകൾ, തുടങ്ങിയ ആന്തരാവയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. ശിരസ്സിനെ ഗോളാകൃതിയിൽ നിർമ്മിക്കുകയും അതിൽ കണ്ണും ചെവിയും മൂക്കും വായയും ഘടിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ണിന് കാഴ്ചശക്തി നൽകുന്നു. അവർണനീയമായ ഒരദ്ഭുതമാണ് കണ്ണ്. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ തുറക്കാനും അടക്കാനും കഴിയും വിധം കണ്ണിന്റെ സുരക്ഷക്കായി കൺപോള എന്ന വാതിലും സ്ഥാപിച്ചു.

വായ, നാവ്, പല്ലുകൾ ചുണ്ടുകൾ ചെവി മൂക്ക് കൈകാലുകൾ അസ്ഥികൾ രോമങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു. ഓരോ അവയവത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രൂപവും വലുപ്പവും ധർമ്മവുംണ്ട്. ശരീരത്തിൽ അനാവശ്യമായി ഒരു ഭാഗവുമില്ല.

വിശേഷ ബുദ്ധി എന്ന മഹത്തായ അനുഗ്രഹം നൽകി അല്ലാഹു ആദം പുത്രനെ ആദരിച്ചു. മറ്റൊരു ജീവികൾക്കും നൽകാത്ത ലജ്ജാവികാരം നൽകി. സംസാരശേഷി നൽകി. കോപം, അസൂയ, മോഹം എന്നീ വികാരങ്ങൾ നൽകി. അലോചിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാനുമുള്ള കഴിവ് നൽകി.

അല്ലാഹു ഇതൊക്കെ നിർമ്മിച്ചത് നിസ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയകണത്തിൽനിന്നാണ്. സകല മനുഷ്യരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ഇപ്പോഴത്തേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു ഘടന മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരവയത്തിന് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയുമോ? ആരെക്കൊണ്ടുമാവില്ല; തീർച്ച. ഒരു ഇന്ദ്രിയ കണത്തിന് ശ്രവണശക്തിയും കാഴ്ചയും ജീവനും നൽകാൻ ആർക്കു കഴിയും?

അല്ലാഹു അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് പാഠങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും പ്രൗഢിയുടെയും ആസൂത്രണത്തെയും രൂപവൽക്കരണവൈഭവത്തെയും കുറിക്കുന്ന വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും. ഇത്തരമൊരു സൃഷ്ടി കേവലം പാഴ്വേലയാകുമോ?

'നിങ്ങളിൽ തന്നെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങൾ അതൊന്നും കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ' (51:21)

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

99. ആകാശത്തുനിന്ന് ജലം വർഷിച്ചതും അവൻ തന്നെ. എന്നിട്ട് അതുവഴി നാം സകല വസ്തുക്കളുടെയും മുളകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അങ്ങനെ നാം അവയിൽ നിന്ന് പച്ചപ്പുള്ള ചെടികൾ വളർത്തി. അനന്തരം നാം അതിൽ ഇടതൂർന്ന ധാന്യക്കതിരുകൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. ഈത്തപ്പനയുടെ കുമ്പോളുകളിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുലകൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലീവും ഉറുമാനും ഉണ്ടാക്കി. ഒരുപോലെയുള്ളതും എന്നാൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായവ. അവ കായ്ക്കുമ്പോൾ അവയിൽ കനികളുണ്ടാകുന്നതും അവ പാകമാവുന്നതും നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. വിശ്വസിക്കുന്ന ജനത്തിന് തീർച്ചയായും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

99: ഭൂതലത്തിൽ ഹരിതാമോയ വയലുകളും ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. സുന്ദരവും പ്രസന്നവും ഉന്മേഷദായകവുമാണ് അവയുടെ കാഴ്ച. അതിന് തുല്യമായി ഭൂമിയിൽ മറ്റൊരു ദൃശ്യമില്ല.

മണ്ണിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന വിത്തുകൾ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ഒരു യന്ത്രവുമില്ലാതെത്തന്നെ മലകളെയും മലഞ്ചരിവുകളെയും ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ശാഖലമാക്കാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയുന്നു. അചേതനമായ വിത്തുകൾ ഒരു മഴ ലഭിക്കുമ്പോൾ നിഷ്പ്രയാസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതുപോലെയാണ് മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ മരിച്ചാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതും.

ഈത്തപ്പഴക്കുരുവിന്മേൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ച ഈത്തപ്പഴവും മുന്തിരിക്കുരുവിന്മേലുള്ള പഴവും ദൈവദാസന്മാർക്ക് ഇവ പകരുന്ന രൂപിയും സുഭിക്ഷതയും ആലോചിച്ചുനോക്കുക.

കായ്കൾ പുറത്തുവരുന്നതിനു മുമ്പ് അല്ലാഹു പ്രത്യേകതരം ഇലകൾ (കുമ്പോളുകൾ) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. കിളിർത്തുവരുന്ന കായ്കൾക്ക് സൂര്യതാപവും അന്തരീക്ഷ ശീതവും ഹാനികരമായിരിക്കും. അതിനാൽ അവയെ പൊതിയാൻ പ്രത്യേക കുമ്പോളുകളുണ്ടായി. കായ്കൾ നശിച്ചുപോവാതെ കുമ്പോളുകൾ അവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

എത്രയെത്ര തരം സസ്യങ്ങളെയും പഴങ്ങളെയും പൂക്കളെയുമാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്! കാഴ്ചയിൽ ഒരേരൂപമുള്ളതുതന്നെ രൂപയിലും നിറത്തിലും മണത്തിലും വ്യത്യസ്തം. വലിയതും ചെറിയതുമുണ്ട്. പച്ചയും മഞ്ഞയും വെളുപ്പും കറുപ്പുമുണ്ട്. ഓരോ നിറത്തിലും ഇളംനിറവും കടുംനിറവും മിതമായ നിറവുമുണ്ട്. ഇതേപ്രകാരം രൂപിയും വ്യത്യസ്തമാണ്. മധുരിക്കുന്നതും പുളിക്കുന്നതും കയ്ക്കുന്നതും പുളിമധുരമുള്ളതുമുണ്ട്. മണവും ഭിന്നമാണ്. ആസ്വാദ്യമായ പതരം സുഗന്ധങ്ങൾ. അത്യുത്കൃതകരവും അതിമനോഹരവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവങ്ങൾ! ജീവൻ നില

നിർത്തുന്നതോടൊപ്പം മനുഷ്യജീവിതം വികസ്വരവും ആനന്ദകരവും കൂടി ആക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ ഇങ്ങനെ ബഹുവിധ വിഭവങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്ത് മനുഷ്യരെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈത്തപ്പഴം കൂലച്ചുവരുമ്പോൾ വളരെ ദുർബലമായിരിക്കും. അതിനാൽ, അത് കേടുവരാതെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഭദ്രമായ പുറത്തോടിനുള്ളിൽ മേൽക്കുമേൽ ഇടതിങ്ങിയ അടുക്കുകളായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അത് സൂര്യപ്രകാശവും വായുവും നേരിട്ടുവേരിക്കാൻ മാത്രം മൂപ്പും കെൽപുമാർജിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ പുറത്തോട് ക്രമേണ പിളരുന്നു. അപ്പോൾ കായ്കൾ കുറേയ്ക്കേയ്ക്കായി വേർപെടുന്നു. കാറ്റും വെയിലും സഹിക്കാനുള്ള കഴിവനുസരിച്ച് ശക്തി പൂർണ്ണമായാൽ കൂല മുഴുവനായി വെളിപ്പെടുന്നു. പിന്നെ കാറ്റും വെയിലും അതിനെ ഹനിക്കുകയില്ല. അനന്തരം കായകൾ പഴുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. നന്നായി പഴുത്താൽ വളരെ സ്വാദിഷ്ടമാകുന്നു. അപ്പോഴത് ഭക്ഷിക്കാം. സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച് പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. എത്ര അദ്ഭുതാവഹമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സംവിധാനങ്ങൾ!

എല്ലാ സസ്യങ്ങളിലും ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് പാഠമുൾക്കൊള്ളാനുതകുന്ന എത്രയോ സുരക്ഷാ ഉപാധികളും നിർമ്മാണകൗശലങ്ങളും കാണാം. ഉറുമാമ്പഴത്തിന്റെ വിത്തിനെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കൊഴുപ്പാണിതിന്റെ കമ്പ്. അത് ഉള്ളിലോട്ട് പോകുംതോറും കടുപ്പംകൂടിയതും മീതെ ദുർബലവുമായിരിക്കും. വിത്തുകൾ കാമ്പിനുള്ളിൽ എത്ര ചിട്ടയോടെ അടുക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് പലഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗവും നേരിയ ഒരു മറകൊണ്ട് ഒളിപ്പിച്ചു. വിത്തുകൾ പരസ്പരം കൂടിച്ചേരുന്നില്ല. ഇതിനു മീതെയാണ് കട്ടിയുള്ള പുറത്തോട്. അതിന്റെ കുരുക്കൾ ആവരണമില്ലാതെ ഒറ്റയൊറ്റയായി ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പരസ്പരം പോഷകം വിതരണം ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. അതുകൊണ്ട് പോഷകവിതരണ സൗകര്യത്തിന് കുരുക്കളെ കൊഴുത്ത പദാർഥംകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു. അതിൽനിന്ന് കുരുവിനുള്ളിലേക്ക് പോഷകം വഹിക്കുന്ന ഞരമ്പുകൾ പോകുന്നുണ്ട്.

അവയുടെ നേർമയ്യും മാർദ്ദവവും കാരണം പഴം ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് അവ അരുചി ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന ജനത്തിന് ഇതിലെല്ലാം മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. തന്റെ സാമ്രാജ്യം ഏറ്റവും സമർത്ഥമായും സുന്ദരമായും സംവിധാനിച്ച സ്രഷ്ടാവിന് സ്തോത്രം!.

﴿ ١٠٠ ﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿ ١٠٠ ﴾

100. എന്നിട്ടും ജിന്നുകൾക്ക് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി സങ്കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ അവർ അവന് പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ആരോപിക്കുന്നു. അവർ ആരോപിക്കുന്നതിൽനിന്നും അല്ലാഹു എത്രയൊ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാകുന്നു.

100: മനുഷ്യന്റെ ഭാഗധേയം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അദൃശ്യാസ്തികൃങ്ങളായ ജിന്നുകൾക്ക് പങ്കുണ്ടെന്ന് മൂഢന്മാരായ അറബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അബദ്ധധാരണകളും ബഹുദൈവാരധകരമായ മറ്റു സമുദായങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. വിഗ്രഹങ്ങളെ മാത്രമല്ല പല ദേവീദേവന്മാരെയും ദൈവങ്ങളായി സങ്കല്പിക്കുകയും അവക്ക് പൂജാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും നേർച്ചാവഴി പാടുകൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണാം. ദൈവത്തിന്റെ പങ്കാളികളെന്ന് സങ്കല്പിക്കുന്ന ദേവീദേവന്മാരുടെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ വംശപരമ്പരതന്നെ ഊഹാപോഹങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി അവർ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.

അറബികൾ മലക്കുക്കളെ ദൈവത്തിന്റെ പെൺമക്കളെന്ന് ജല്പിച്ചിരുന്നതായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കുപോലും ഈ അവിവേകത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരാവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലയാളുകൾ ദൈവപുത്രന്മാരാണെന്ന വിശ്വാസം അവരിലും വളർന്നുവരികയുണ്ടായി.

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

101. ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും മുൻമാതൃകകളില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് അവൻ. അവൻ ഒരു സഹധർമ്മിണി ഇല്ലാതിരിക്കേ, എങ്ങനെയാണ് അവൻ ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാവുക. അവൻ സകല വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ സകല സംഗതികളെ പറ്റിയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

101: ആകാശഭൂമികളിൽ വസ്തുക്കളായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അവന്റെ പുത്രനായി സങ്കല്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്? അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവൻ ഒരു സഹധർമ്മിണിവേണമല്ലോ. ആ സഹധർമ്മിണിയായിരിക്കണം പുത്രന്റെ മാതാവ്. അല്ലാഹുവിന് സഹധർമ്മിണിയേ ഇല്ല. ഉണ്ടെന്ന് ആ ബഹുദൈവാരാധകർ ജല്പിക്കുന്നുമില്ല. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിലെന്തർത്ഥം?

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

102. അവനാകുന്നു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. അവനല്ലാതെ ഒരുദൈവവുമില്ല. അവൻ സകല വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവനുമാത്രം വഴിപ്പെടുവിൻ. അവൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വമേറ്റവനാകുന്നു.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

103. കണ്ണുകൾക്ക് അവനെ കാണാനാവില്ല. എന്നാൽ അവൻ കണ്ണുകളെ കാണുന്നു. അവൻ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയുള്ളവനും അഭിജ്ഞാനമാകുന്നു.

103: ഭൗതിക ജീവിതത്തിലെ കാര്യമാണ് ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ പരലോകത്തു വെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവെ കാണുമെന്ന് ഖുർആനിൽതന്നെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'അന്ന്'(അന്ത്യനാളിൽ) ചില മുഖങ്ങൾ പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും' (75:22,23). 'നിസ്സംശയം, ആ ദിനത്തിലവർ തങ്ങളുടെ നാഥനെ ദർശിക്കുന്നത് വിലക്കപ്പെടും' (83:15). ഈ വിഷയത്തിൽ നിരവധി പ്രവാചക വചനങ്ങളുമുണ്ട്.

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

104. നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കിതാ ഉൾക്കാഴ്ച (തരുന്ന തെളിവുകൾ) വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും അത് കണ്ടറിയുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗുണം അവനുതന്നെയാണ്. ആരെങ്കിലും അന്ധത നടിച്ചാൽ അതിന്റെ ദോഷവും അവനുതന്നെ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാവൽക്കാരനൊന്നുമല്ല.

104: തരുന്ന കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ കാണുകയും ശരിയായ രീതിയിൽ ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാവുകയും തരുന്ന കാതുകൾകൊണ്ട് ന്യായമായ തെളിവുകൾ ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യന് സത്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ സഹായിക്കുന്ന ധാരാളം ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണാൻ സാധിക്കും. ഗംഭീരമായ ഈ പ്രപഞ്ചം ദൈവമില്ലാതെയോ നിരവധി ദൈവങ്ങളാലോ സംവിധാനിക്കപ്പെട്ടതല്ല എന്നും മറിച്ച് ഏകദൈവത്തിന്റെ അസ്തിവാരത്തിൽ സ്ഥാപിതമായതാണ് എന്നും അതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഈ പ്രപഞ്ചം ഉദ്ദേശ്യരഹിതമല്ല. കേവലം വിനോദമോ അർത്ഥശൂന്യമോ ദൈവത്തിന്റെ ലീലാവിലാസമോ അല്ല. പ്രത്യുത, യുക്തിഭദ്രമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണത്. അവിടെ

സുബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമുള്ള മനുഷ്യൻ ഉത്തരവാദിത്തരഹിതനും മരിച്ചു മണ്ണായിപ്പോവുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നവനുമായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല.

കണ്ണും കാതും മസ്തിഷ്കവുമെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്?

മനക്കണ്ണു തുറക്കാൻ തയാറല്ലാത്തവർ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുകയില്ല. സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം ജനത്തിന് സമർപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് പ്രവാചകന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം. കണ്ണടച്ചു അന്ധരായിക്കഴിയാനാണ് വല്ലവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. സത്യം സത്യങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. സന്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടും കണ്ണു തുറന്നു വെളിച്ചം കാണാൻ കൂട്ടാക്കാതെ അന്ധതയിലേക്ക് നീങ്ങുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചു പ്രവാചകന് ഉത്തരവാദിത്വമൊന്നുമില്ല.

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

105. ഇങ്ങനെ വിവിധരൂപത്തിൽ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരുന്നു.നീ(ആരിൽ നിന്നോ) പഠിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ പറയുന്നതിനും, കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്ന ജനത്തിന് വസ്തുത വ്യക്തമാക്കി കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാണിത്.

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

106. നിന്റെ നാഥനിൽ നിന്ന് നിനക്ക് ദിവ്യസന്ദേശമായി ലഭിച്ചത് മാത്രം നീ പിന്തുടരുക. അവനല്ലാതെ ദൈവമേതുമില്ല. ഈ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ അവഗണിക്കുക.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بَوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

107. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരവന് പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. നിന്നെ നാം അവരുടെ കാവൽക്കാരനായിട്ടൊന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.നീ അവരുടെ ചുമതലകൾ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല.

107: സകല മനുഷ്യരും ഏകദൈവവിശ്വാസികൾ തന്നെയായിരിക്കണം എന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ യുക്തിതാൽപര്യമെങ്കിൽ അതവന് നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമല്ല.മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ സത്യം വേണ്ടതിന്വണ്ണം തെളിച്ചുകാണിക്കുക. പ്രവാചകന്മാരും വേദങ്ങളും അതിനവരെ സഹായിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും ഇഷ്ടമുള്ളത് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുക. എന്നിട്ട് നന്മയുടെ മാർഗ്ഗമാണോ അതോ തിന്മയുടെ മാർഗ്ഗമാണോ അവർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എന്നതാണ് പരീക്ഷണം.

സത്യംസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും നന്മയുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ നേട്ടം അവർക്കുതന്നെയാണ്. വല്ലവരും നന്മയുടെ നേരെ കണ്ണടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ദോഷവും അവർക്കുതന്നെ.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

108. അല്ലാഹുവെക്കൂടാതെ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത്. തങ്ങളുടെ അറിവില്ലായ്മയാൽ അല്ലാഹുവെ അന്യായമായി ശകാരിക്കാൻ അത് കാരണമായേക്കും. അപ്രകാരം ഓരോ സമൂഹത്തിനും അവരുടെ ചെയ്തികളെ നാം ആകർഷകമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ നാമകലേക്കാണ് അവരുടെ മടക്കം. അപ്പോൾ അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കും.

108: ഓരോ സമൂഹങ്ങളും തങ്ങൾക്ക് പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും വിശ്വാസങ്ങളോടും സവിശേഷമായ വൈകാരികബന്ധം പുലർത്തുന്നവരാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അന്യരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പഴിക്കുകയോ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങനെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന പക്ഷം വിവരമില്ലായ്മയാൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അധിക്ഷേപിക്കുവാൻ അത് കാരണമായേക്കും.

മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്ന ശൈലിയിൽ സംവദിക്കുന്നത് അവരിൽ വിരോധവും അകൽചയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. പ്രബോധകർ ഉന്നയിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചോ പ്രമാണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കാൻ അധിക്ഷേപശകാരങ്ങൾക്കിരയാവുന്നവർ ഒരിക്കലും സന്നദ്ധരാവില്ല. പൂർവ്വികപിതാക്കളുടെ പൈതൃകങ്ങളുടെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ച അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും വിവേചനബുദ്ധിയോടെ പരിശോധിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. “യുക്തികൊണ്ടും സദുപദേശംകൊണ്ടും നീ ജനത്തെ നിന്റെ നാമന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുക. ഏറ്റം നല്ല നിലയിൽ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുക. നിശ്ചയമായും നിന്റെ നാമൻ തന്റെ നേർവഴി വിട്ട് പിഴച്ചുപോയവരെ സംബന്ധിച്ച് നന്നായറിയുന്നവനാണ്. നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണവൻ” (16:125). ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ഉന്നയിച്ച് സത്യപ്രബോധനം നടത്തുവാനാണ് ഈ സൂക്തം ഉപദേശിക്കുന്നത്.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

109. തങ്ങൾക്ക് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും വന്നെത്തിയാൽ തീർച്ചയായും അതിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യംചെയ്തു തറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. പറയുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അധീനത്തിലാകുന്നു. അവ വന്നുകിട്ടിയാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാതെ നിങ്ങളെ എങ്ങനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാനാണ്?

﴿١١٠﴾ وَنَقَلْنَا أَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ وَنَذَرْنَاهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

110. ആദ്യതവണ എപ്രകാരം ഇതിൽ(ബുർആനിൽ) അവർ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നുവോ, അതു പോലെതന്നെ (ഇപ്പോഴും) അവരുടെ കണ്ണുകളെയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നാം മറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. തങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളിൽ തന്നെ വിഹരിക്കാൻ നാം അവരെ വിടുകയും ചെയ്യും.

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

111. നാം അവരിലേക്ക് മലക്കുകളെ ഇറക്കുകയും മരിച്ചവർ അവരോട് സംസാരിക്കുകയും സകല വസ്തുക്കളും അവരുടെ മുന്നിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്താലും അല്ലാഹു ഇടിച്ചാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷേ, അവരിലേറെപ്പേരും വിവരക്കേട് പറയുകയാകുന്നു.

109-111: അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമുള്ളതാണ്. ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് അവർക്ക് ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്നതെല്ലാം സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ദൈവികദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അവ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും മനുഷ്യന് ദൈവം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് മുന്നിലുള്ള പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ ഉളവാക്കിയ അത്രതന്നെ അനായാസമായി അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദിവ്യാത്മ്യതങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താനും അവന് കഴിയും. എന്നാൽ ആദ്യതവണ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നതിന് കാരണമായ മനഃസ്ഥിതിയാണ് അവരിൽ ഇപ്പോഴും കൂടികൊള്ളുന്നത്. അതിനാൽ അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദിവ്യാത്മ്യതങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുത്താലും അവർ സത്യമാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. സത്യം സ്വീകരിക്കാനും സന്മാർഗത്തിൽ ചരിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു സത്യം കണ്ടെത്താനുള്ള വെളിച്ചവും ഉതവിയും നൽകുന്നു. അവരെ സഹായിക്കാൻ പ്രവാചക മാതൃകകളും വേദ പ്രമാണങ്ങളും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളുടെയും ക്ഷുദ്രമോഹങ്ങളുടെയും വഴി സ്വീകരിക്കുന്നവർ സ്വാഭാവികമായും ദുർമാർഗത്തിലകപ്പെടുകയും അസത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

112. ഇപ്രകാരം ഓരോ പ്രവാചകനും മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലും പെട്ട പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചനാത്മകമായ ഭംഗിവാക്കുകൾ അവർ പരസ്പരം ബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഇടിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെയും അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും അവഗണിക്കുക.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَوْهُ وَليَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

113. പരലോകവിശ്വാസമില്ലാത്തവരുടെ മനസ്സുകൾ അതിലേക്ക് (ആ ഭംഗിവാക്കുകളിലേക്ക്) ആകൃഷ്ടമാകുന്നതിനും അവർ അതിൽ തൃപ്തരാകുന്നതിനും അങ്ങനെ അവർ സമ്പാദിക്കുന്നത് എന്താണോ അത് അവർ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയത്രെ അത്.

112-113: ലോകത്ത് ഏതു സത്യപ്രവാചകൻ വന്നപ്പോഴും അവരുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു വിഭാഗം എക്കാലത്തും രംഗത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ സത്യസന്ദേശത്തിൽനിന്നകറ്റാൻ സകലവിധ തന്ത്രങ്ങളും അവർ പയറുക പതിവായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾ പുലർത്തിപ്പോന്ന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പിന്തുടരുകയാണ് സമുദായത്തിന്റെ യശസ്സിനും പ്രതാപത്തിനും ഗുണകരമെന്ന് അവർ പാമര ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആധുനിക ലോകത്ത് ദൈവികസന്ദേശത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിർമതത്വം നിരീശ്വരത്വം കമ്മ്യൂണിസം തുടങ്ങിയ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളാണ് ആവി

ഷ്കരിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. ഭൗതിക ജീവിതം സ്വർഗമാക്കാൻ മനുഷ്യർ കണ്ടെത്തിയ ഈ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം പ്രായോഗികതലത്തിൽ മനുഷ്യ ജീവിതം കൂടുതൽ നരകതുല്യമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നതിന് ആധുനിക ചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്. എന്നിട്ടും അവരുടെ മോഹനവാശാനങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ വഞ്ചിതരാവുന്നു. പരലോകവിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ജീവിതമെന്നാൽ ഭൗതികജീവിതം മാത്രമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ് ഇത്തരം പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരാവുന്നത്.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

114. അപ്പോൾ, വിധികർത്താവായി അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരെ ഞാൻ തേടുകയോ! അവനാകട്ടെ നിങ്ങൾക്ക് തികച്ചും വിശദമായ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. നാം നേരത്തെ വേദം നൽകിയവർക്കറിയാം, ഇത് നിന്റെ നാമനിൽ നിന്ന് സത്യവുമായി അവതീർണ്ണമായതാണെന്ന്. അതിനാൽ നീ ഒരിക്കലും സന്ദേഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

وَمَتَّ كَلِمَاتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

115. നിന്റെ നാമന്റെ വചനം സത്യത്താലും നീതിയാലും സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വചനങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്ന ആരുമില്ല. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമല്ലോ.

115: അല്ലാഹു സത്യവും നീതിയുക്തവുമായ അന്തിമവേദം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ വചനങ്ങളെ മാറ്റി മറിക്കാൻ അധികാരമുള്ള ആരുമില്ല. എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവാണ് ഇത് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ലോകാവസാനംവരെ ഖുർആൻ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്ന ആദർശങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَإِن تَطَّعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

116. ഭൂവാസികളിൽ അധികപേരെയും നീ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ നിന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. കേവലം ഊഹങ്ങളെ മാത്രമാണ് അവർ പിൻപറ്റുന്നത്. അവർ അനുമാനിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

117. തന്റെ സരണിയിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ ആരൊക്കെയെന്ന് നിന്റെ നാമന് നന്നായിരിക്കും. നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവനും അവൻ തന്നെ.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

118. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുത്തവയിൽ നിന്നും ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അവന്റെ വചനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

118: പല ജനസമുദായങ്ങളും ആചരിച്ചുവരുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഭക്ഷണ സമ്പ്രദായങ്ങളും കേവലം അനുമാനത്തിന്റെയോ ഊഹാപോഹത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിൽ വന്നതാണ്. കാലാന്തരം

ത്തിൽ മതപരമായ അതിരുവരമ്പുകളെന്ന നിലപാട് പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് കൈവന്നു. ന്യായമോ തെളിവോ ഒന്നുമില്ലാതെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ചില മൂലങ്ങളുടെ മാംസം നിഷിദ്ധവും ചിലത് അനുവദനീയവുമാക്കിയിരുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ അന്ധവിശ്വാസപരമായ ദുരാചാരങ്ങൾ പാടെ വെടിയണമെന്ന് വിശ്വാസികളോട് കൽപിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തം. അല്ലാഹു അനുവദിച്ചതാണ് അനുവദനീയം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിഷിദ്ധവും.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

119. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുത്തതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ എന്തിന് തിന്നാതിരിക്കണം? നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് അവൻ വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. നിങ്ങൾ (അവ തിന്നാൻ) നിർബന്ധിതമാകുമ്പോഴൊഴികെ. എന്നാൽ അധികപേരും ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ സ്വന്തം ഇഹരകളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി (ആളുകളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും നിന്റെ നാമൻ അതിക്രമികളെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുന്നവൻ തന്നെയാണ്.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

120. പാപത്തിൽ നിന്ന് പരസ്യമായതും രഹസ്യമായതും നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുക. കുറ്റം സമ്പാദിച്ചുവെക്കുന്നവരോ, തങ്ങൾ നേടിയതിന്റെ പ്രതിഫലം കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

121. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്തതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. തീർച്ചയായും അത് കുറ്റകരമാകുന്നു. നിങ്ങളോട് തർക്കിക്കാനായി പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾക്ക് തീർച്ചയായും ചില ദുർബോധനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയം നിങ്ങളും (അല്ലാഹുവിൽ) പങ്കുചേർത്തവരായിത്തീരും.

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زِينٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

122. നിർജീവാവസ്ഥയിലായിരിക്കെ നാം ജീവൻ നൽകുകയും എന്നിട്ട് നാം ഒരു പ്രകാശം നൽകുകയും അതുമായി ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവൻ, അന്ധകാരങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ട് അതിൽനിന്ന് മോചിതനാവാൻ കഴിയാത്തവനെപ്പോലെയാണോ? അപ്രകാരം, സത്യനിഷേധികൾക്ക് അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ അലങ്കാരമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

123. ഇതേപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാ നാട്ടിലും അതിലെ ധിക്കാരികളുടെ തലവന്മാരെ അവരിൽ (സത്യത്തിനെതിരെ) കുതന്ത്രങ്ങൾ കുത്തിപ്പൊക്കാൻ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യഥാർഥ

ത്തിൽ അവർ കൂതത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നത് തങ്ങൾക്കെതിരെ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അവർക്ക് ആ ബോധമില്ല.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

124. അവർക്ക് വല്ല ദുഷ്ടാന്തവും വന്നെത്തിയാൽ അവർ പറയും: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതന്മാർക്ക് ലഭിച്ചതുപോലുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല. എന്നാൽ തന്റെ ദൂതന്മാരും ആരെ എങ്ങനെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനെത്ര അല്ലാഹു. അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ കൂതത്രങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ദ്യതയും കഠിനമായ ശിക്ഷയും വന്നുഭവിക്കുന്നതാണ്.

124: മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. പൂർവിക ദൈവദൂതന്മാർ തങ്ങൾ ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി കാണിച്ചുകൊടുത്ത ദിവ്യാത്മങ്ങളെ ഈ പ്രവാചകന്റെ നിയോഗത്തിനും തെളിവായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് വെളിപാട് ലഭിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നും ചില ബുറൈശി പ്രമാണികൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانَّمَاءٌ يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

125. അല്ലാഹു ആരെങ്കിലും നേർവഴിയിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാളുടെ ഹൃദയത്തെ അവൻ ഇസ്മിലാമിനായി തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. ഏതൊരാളെ അല്ലാഹു ദുർമാർഗത്തിലാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതാക്കുന്നു. (ഇസ്മിലാ. സ്വീകരിക്കുന്നത്) മാനത്തേക്ക് കയറുന്നപോലെ (ദുസ്സാധ്യമായി) അവന് തോന്നുന്നു. വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ മേൽ അപ്രകാരം അല്ലാഹു ശിക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു.

125: സത്യനിഷേധം ബഹുദൈവവിശ്വാസം തുടങ്ങിയ പാപവൃത്തികളിൽ നിന്ന് സ്വയം മുകതമായ മനസ്സുകൾക്ക് ഇസ്മിലാമിലേക്കൊഴുപ്പ് സാധിക്കാൻ അല്ലാഹു ഉതവി നൽകുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തെ അവർക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സുകൾക്ക് അത് സുന്ദരമായി തോന്നിക്കുന്ന. കുതർക്കങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു ഇസ്മിലാമിൽ നിന്ന് അകന്നുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും പൂർവികരുടെ പിഴച്ച പാരമ്പര്യങ്ങളോട് അന്ധമായ വിധേയത്വം പുലർത്തുന്നവർക്കും സത്യവിശ്വാസം അംഗീകരിക്കുക എന്നത് ശൂന്യ കാശത്തേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നതുപോലെ ദുസ്സാധ്യമായി തോന്നിക്കുന്നു. ഇസ്മിലാമിനെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നത് അത്രമാത്രം അയാൾക്ക് പ്രയാസകരമായിരിക്കും.

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

126. എന്നാൽ ഈ മാർഗം നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നേരായ മാർഗമാകുന്നു. ചിന്തിക്കുന്ന ജനതക്ക് തീർച്ചയായും നാം ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

127. അവരുടെ നാഥൻ അവർക്ക് സമാധാനത്തിന്റെ ഭവനമുണ്ട്. അവൻ അവരുടെ രക്ഷാധികാരിയുമാകുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْرَثْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

128. അവരെയെല്ലാം അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിനം. അവൻ പറയും: ഓ ജിന്നും സമൂഹമേ; മനുഷ്യരിൽ വളരെ പേരെ നിങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മനുഷ്യരിൽ അവരുടെ മിത്രങ്ങളായിരുന്നവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ സുഖമനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. നീ ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന അവധിയിൽ ഞങ്ങൾ എത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻ പറയും: നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടം നരകാഗ്നിയാണ്. നിങ്ങൾ അതിൽ എന്നെന്നും വസിക്കുന്നവരാകുന്നു; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് യുക്തിമാനും സർവജ്ഞനും തന്നെ.

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

129. അപ്രകാരം ചില അക്രമികളെ നാം മറ്റു ചിലർക്ക് കൂട്ടാളികളാക്കുന്നു. അവർ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമത്രെ അത്.

129: ‘‘സത്യവിശ്വാസികളും സത്യവിശ്വാസിനികളും പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാകുന്നു..’’ (9:71). ‘‘സത്യനിഷേധികളും പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാകുന്നു..’’ (8:73). നല്ല മനുഷ്യർ നല്ല മനുഷ്യരുമായി സംഘടിക്കുകയും മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ചീത്ത മനുഷ്യർ ചീത്ത മനുഷ്യരുമായി സംഘടിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഒരു പ്രകൃതി നിയമമാണ്. ആളുകൾ സംഘടിക്കുന്നതിന്റെയും സഹകരിക്കുന്നതിന്റെയും അടിസ്ഥാനം അവരുടെ കർമ്മങ്ങളാണ്. ‘മനുഷ്യർ ദുഷിച്ചാൽ അവരിൽ ഏറ്റവും ദുഷ്ടൻ അവരുടെ നേതാവായിത്തീരും’ എന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സൂക്തത്തെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّبْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

130. അല്ലയോ ജിന്നുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും സമൂഹമേ, എന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരികയും ഈ ദിനത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന, നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ദൈവഭൂതന്മാർ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നില്ലേ? അവർ പറയും:അതെ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കെതിരായിത്തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഭൗതിക ജീവിതം അവരെ വഞ്ചിച്ചുകളഞ്ഞു. തങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളായിരുന്നെന്ന് അന്നേരം അവർ തങ്ങൾക്കെതിരായി തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.

130: സത്യപ്രബോധകർ തങ്ങളിൽ വരാതിരുന്നതോ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളും മുന്നറിയിപ്പുകളും കേൾക്കാതെ പോയതോ അല്ല സത്യസന്ദേശത്തെ തള്ളിപ്പറയാൻ കാരണം. അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചുകൊണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യം എന്ത്, സന്മാർഗം ഏത് എന്ന് അവരെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. സന്മാർഗത്തിനെതിരെ

ചരിക്കുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രവാചക ദൂതൃം യഥാർഥത്തിൽ മനുഷ്യരോടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ന്യായം പൂർത്തീകരിക്കലാകുന്നു. പ്രവാചകാ ഗമനത്തിനു ശേഷമുണ്ടായ ആർക്കും തന്നെ തങ്ങൾക്ക് യഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ഒരു ഒഴികഴിവു പഠയാൻ സാധ്യമല്ല.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ മോഹവലയത്തിൽ അവർ വല്ലാതെ അകപ്പെട്ടുപോയതായിരുന്നു സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ നിഷേധിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ മോഹിക്കുന്നതെന്നും നേടുക സുഖിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അതിന് വിഘാതമാകുന്ന ഏത് ധർമ്മശാസനകളെയും നിഷേധിക്കാൻ അവർ യുഷ്ടരായി. ദൈവത്തെയും പരലോകത്തിലെ രക്ഷാശിക്ഷകളെയും അവഗണിക്കാൻ അന്ധമായ ഭൗതികഭ്രമം അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു തങ്ങൾ സത്യം നിഷേധിച്ചിരുന്നതെന്ന് അവർ തങ്ങൾക്കെതിരെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്.

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلَهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

131. ഒരു പ്രദേശത്തുകാർ (സന്മാർഗത്തെപ്പറ്റി) അജ്ഞരായിരിക്കെ അവർ ചെയ്ത അക്രമത്തിന്റെ പേരിൽ നിന്റെ നാമൻ നാടുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ല എന്നതിനാലത്രേ അത്.

131: അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാരെ ഏതൊരു പരീക്ഷണാർഥമാണോ ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ളത് അതിനെപ്പറ്റി അവരെ അവൻ ബോധശൂന്യരാക്കി വിട്ടിട്ടില്ല. പ്രവാചകനില്ലാതെ സ്വന്തം ബുദ്ധിയിലോട് മാത്രം ചിന്തിച്ച് മനുഷ്യൻ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കട്ടെ എന്നും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് സന്മാർഗം ബോധ്യപ്പെടാൻ ചെയ്യാവുന്ന യുക്തിസഹമായ ഏർപ്പാടുകളൊക്കെ അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചതും വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതും അതിനുള്ള സംവിധാനമാണ്. പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ കൊണ്ടുവന്ന വേദങ്ങളെയും അംഗീകരിച്ച് സത്യമാർഗം കൈക്കൊള്ളുന്നുവോ അതല്ല അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് ദേഹേച്ഛകളുടെ പിന്മുദ്ര പോകുന്നുവോ എന്ന കാര്യത്തിലാകുന്നു ഇനി മനുഷ്യന്റെ പരീക്ഷണം. യഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്യാതെ ഞങ്ങളെ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ പരീക്ഷണം നടത്തി ശിക്ഷിക്കുകയാണോ എന്ന എതിർ ന്യായം പറയുവാനുള്ള ഒരവസരവും തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് അല്ലാഹു വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല.

وَلِكُلِّ دَرَجٰتٍ مَّمَّا عَمِلُوْا وَمَا رَبُّكَ بِغٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٢﴾

132. ഓരോരുത്തർക്കും തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച പദവികൾ ഉണ്ട്. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിന്റെ നാമൻ അശ്രദ്ധനുമല്ല.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَآءْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَا اَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ اٰخِرِيْنَ ﴿١٣٣﴾

133. നിന്റെ നാമൻ സ്വയംപര്യാപ്തനും ഏറെ ദയാപരനുമാകുന്നു. അവൻ ഇച്ഛിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുകയും നിങ്ങൾക്കുശേഷം അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റൊരു ജനതയെ പകരം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മറ്റൊരു ജനതയുടെ വംശപരമ്പരയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നപോലെ.

133: അല്ലാഹു സ്വയം പര്യാപ്തനാണ്. അവൻ ആരെയും ആശ്രയിക്കാത്തവനും എല്ലാവരും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്നവനുമാണ്. ലോകം മുഴുവൻ ആശ്രയിക്കുന്നവനും എന്നാൽ ആരെയും ആശ്രയിക്കാത്തവനുമായ അസ്തിത്വം ഒന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കൂ. രണ്ടോ അതിലധികമോ അസ്തിത്വങ്ങൾക്ക് ആരോടും ആശ്രയിക്കില്ലാത്ത തികഞ്ഞ സ്വയം പര്യാപ്തനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ലോകത്തിലെ സകല വസ്തുക്കളും അവയുടെ ഉണ്മയ്ക്കും നിലനിൽപ്പിനും ആവശ്യപൂർത്തീകരണത്തിനും അവന്റെ നേരെ തിരിയുന്നു. മനുഷ്യൻ ആശ്രയിക്കുന്ന ശക്തിയെയാണല്ലോ അവൻ ആരാധിക്കുക. അതിനാൽ അവനല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും ഇല്ലാതിരിക്കാൻ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു.

പരമ ദയാലുവനെ അല്ലാഹു. മനുഷ്യർക്ക് അവൻ മാർഗദർശനം നൽകി. പ്രപഞ്ചത്തിലെങ്ങും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതെന്തും വെറുതെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയല്ല. തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് സ്വധർമ്മങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ അവൻ പഠിപ്പിച്ചു. സൃഷ്ടികൾക്ക് അവയുടെതായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന് യോഗ്യതയും സന്തുലിതവുമായ ഘടന നൽകി. അവനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും അവൻ ആഹാരം നൽകുന്നു. തന്റെ അടിമകൾ മേൽക്കുമേൽ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടും അവൻ മാപ്പരുളുന്നു. സത്യം മനസ്സിലാക്കാനും സ്വയം സംസ്കരണം നേടാനും പിന്നെയും പിന്നെയും അവസരങ്ങൾ നൽകുന്നു. തന്റെ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളുടെ മേൽ ഏറെ ദയാപരനെത്ര അവൻ.

﴿ ۱۳۴ ﴾ إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

134. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തോ അത് നിശ്ചയമായും സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. (ആ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ) തോൽപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല.

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

﴿ ۱۳۵ ﴾ الظَّالِمُونَ

135. പറയുക: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിലപാടനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും ഞാൻ (എന്റെ നിലപാടനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. (ഐഹിക) ലോകത്തിന്റെ (ശുഭ)പര്യവസാനം ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന് വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം. തീർച്ചയായും അക്രമികൾ വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല.

135: സത്യനിഷേധത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പിന്മാറാൻ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നടക്കുന്ന വഴിക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ നടക്കുവിൻ. എന്റെ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. ഈ പ്രപഞ്ചം അഭിജ്ഞാനം നീതിമാനുമായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആസൂത്രീതവും സോഭേശ്യവുമായ നിർമ്മിതിയാണ്. സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചവർക്കും ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചവർക്കും ഒരേ പ്രതിഫലം നൽകുക എന്നത് ദൈവികനീതിയും കാര്യത്തിനും വിരുദ്ധമാണ്. ‘..തീർച്ചയായും അന്തിമ വിജയം ദൈവഭക്തന്മാർക്കാകുന്നു’ (11:49)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ

لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿ ۱۳۶ ﴾

136. അല്ലാഹുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ വിളകളിൽ നിന്നും കാലികളിൽ നിന്നും ഒരു വിഹിതം അവർ അവനു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു പറയുന്നു: ‘‘ഇത് അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. ഇത് തങ്ങൾ പങ്കാളികളാക്കിവെച്ച ദൈവങ്ങൾക്കും’’. എന്നാൽ അവരുടെ പങ്കാളികൾക്കുള്ളതൊന്നും അല്ലാഹുവിലേക്കെത്തിച്ചേരുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനുള്ളതോ അവരുടെ പങ്കാളികൾക്കെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ തീരുമാനം എത്ര ചീത്ത.

136: ഈ ഭൂമിയും അതിലെ വിഭവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം സൃഷ്ടിയാണെന്നും അവനാണ് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെന്നും അവൻ ഏകനാണെന്നും മക്കയിലെ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്ന അറബികൾക്ക്

അറിയാമായിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ വിളകൾ മുളപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കന്നുകാലികൾ അവന്റെ മാത്രം സ്വഷ്ടികളാണെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അത്യുന്നതനായ ഒരു ദൈവമുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ക്ഷേമമെശ്വര്യങ്ങളും വിജയപരാജയങ്ങളുമെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന കുലദൈവങ്ങൾ, ദേവീദേവന്മാർ, മലക്കുകൾ, ജിന്നുകൾ, മരിച്ചുപോയ പുണ്യാത്മാക്കൾ മുതലായ ഉപദൈവങ്ങളുമായിട്ടാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ. അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും കൃപകൊണ്ടുമാണെന്നും അവയുടെ പ്രീതിയും ദാക്ഷിണ്യവും ഇല്ലാത്ത പക്ഷം തങ്ങൾക്ക് കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും അവർ ധരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ കാർഷികവിളകളിൽ നിന്നും കാലിസമ്പത്തിൽ നിന്നും ഒരുവിഹിതം അല്ലാഹുവിനും മറ്റൊരു വിഹിതം തങ്ങളുടെ രക്ഷകരും ദൈവവുമായി തങ്ങളെ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഉപദൈവങ്ങൾക്ക് നേർച്ചാ വഴിപാടുകളായും അവർ നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള വിഭവങ്ങളൊക്കെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വഷ്ടിയാണെന്ന് സ്വയം സമ്മതിക്കുകയും എന്നിട്ട് അതെല്ലാം വേറെ ചില ഉപദൈവങ്ങളുടെ ഔദാര്യമാണെന്ന് ജൽപിച്ച് അവരോട് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ നിലപാട് എത്ര നികൃഷ്ടം.

കാർഷിക വിഭവങ്ങളുടെയും കാലികളുടെയും ഉടമസ്ഥത അല്ലാഹുവിനായിരിക്കെ സ്വന്തം ഔദാര്യംകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കവ നൽകിയിരിക്കെ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനുള്ള നന്ദി അവന്റെ പങ്കാളികൾ എന്ന് ജൽപിക്കുന്ന ഇതരന്മാർക്ക് വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽപരം നന്ദികേട് മറ്റൊന്നാണെന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. ഊഹാപോഹങ്ങളുടെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ വ്യാജദൈവങ്ങൾക്ക് നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളും അർപ്പിക്കുന്നത് സ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈവത്തോടുള്ള തികഞ്ഞ ധിക്കാരമാകുന്നു. ക്ഷേത്രപൂജാരികളുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്നു അവർ വിഹിതങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ഉപദൈവങ്ങളുടെ വിഹിതം അവസാനം എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നത് ക്ഷേത്രപൂജാരികളുടെയും വിഗ്രഹസേവകരുടെയും വയറ്റിലേക്കായിരുന്നു.

ഈ ലോകത്തുള്ള വിഭവങ്ങളത്രയും അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. സകലത്തിന്റെയും സ്വഷ്ടാവായ ഏകദൈവം അത്തരം വിഭവങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന് അതീതനാണ്. അവൻ ഔദാര്യമായി മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയ വിഭവങ്ങൾ തങ്ങൾക്കിടയിലെ അഗതികൾക്കും ദരിദ്രർക്കും വഴിപോക്കർക്കും വേണ്ടി ചെലവഴിക്കാനാണ് അവൻ കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്.

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

137. ഇതേപ്രകാരംതന്നെ, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ അധികപേർക്കും, സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുന്നത് അവരുടെ പങ്കാളികൾ ഭൂഷണമായി തോന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തലും അവർക്ക് അവരുടെ മതം തിരിച്ചറിയാതാകലുമാണ് അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്. അല്ലാഹു ഇഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരെയും അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നവയെയും വിട്ടേക്കുക.

137: നിരപരാധികളായ പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് വധിച്ചുകളയുന്ന ക്രൂരത അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നു രൂപങ്ങളിൽ ശിശുഹത്യാസമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.

1- ദേവതകളുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി സന്താനങ്ങളെ ബലിയർപ്പിക്കുക. ഇത് മിക്ക ഗോത്രങ്ങളും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

2- അഭിമാനക്ഷതം ഭയന്ന് പെൺകുട്ടികളെ ജീവനോടെ കഴിച്ചുമുട്ടുക. റബീഅ, മുദർ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾ ഈ ദുരാചാരം നടത്തുന്നവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗോത്രങ്ങളിൽ തന്നെ എല്ലാ പിതാക്കളും ബാലികാഹത്യ നടത്തുന്നവരായിരുന്നില്ല. യുദ്ധമുണ്ടായാൽ സ്ത്രീകൾ ശത്രുക്കളുടെ കൈകളിലകപ്പെടാ

തിരിക്കാനും, സ്ത്രീകൾ വിവാഹത്തിലൂടെ അന്യകുടുംബങ്ങളിലെ പുരുഷന്മാരെ സ്വകുടുംബങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത് മാനഹാനിയായി കരുതിയിരുന്നവരും അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൃഷിച്ചുമുടിയിരുന്നു.

3- ദാരിദ്ര്യം കാരണമായും ശിശുഹത്യ നടത്തിയിരുന്നു.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتٌ حَجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

138. അവർ പറയുന്നു: ഈ കാലികളും വിളകളും വിലക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നവരല്ലാതെ അവ ഭക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇതൊക്കെയും അവരുടെ ജൽപനമാകുന്നു. ചില കാലികളുടെ മുതുകിൽ (സവാരി ചെയ്യുന്നതും ഭാരം കയറ്റുന്നതും) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേറെ ചില കാലികളുടെ മേൽ(അവയെ അറുക്കുമ്പോൾ)അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം അവർ ഉച്ചരിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം അവന്റെ പേരിൽ അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന് അവൻ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നുണ്ട്.

138: ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കോ മഹാത്മാക്കൾക്കോ വഴിപാടായും നേർച്ചയായും നീക്കിവെച്ചിരുന്ന ഭൂഗങ്ങളെ അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികൾ ചില പ്രത്യേകക്കാർക്ക് അനുവദനീയമാക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നേർച്ചാമൃഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെല്ലാം പുരോഹിതന്മാരും അവരുടെ ശിക്ഷികളും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു. അവരുടെ നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളും അതിന്റെ നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. സവാരിക്കോ ഭാരം ചുമക്കുവാനോ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാത്ത നേർച്ചാമൃഗങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മൂലനിയമങ്ങളിൽ ദൈവനാമമുച്ചരിച്ചുകൂടാത്ത നേർച്ചാമൃഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജ്യാത്രയിൽ ദൈവനാമമുച്ചരിക്കേണ്ടതിനാൽ അത്തരം നേർച്ചാമൃഗങ്ങളെ ഹജ്ജ്യാത്രയിൽ അവർ സവാരിക്കു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല.

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِّتَّةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

139. അവർ പറയുന്നു: ഈ കാലികളുടെ ഉദരങ്ങളിലുള്ളത് ഞങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാർക്ക് മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് അത് നിഷിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ അത് ചാപിള്ളയാകുന്നുവെങ്കിൽ അവരെല്ലാം അതിൽ പങ്കാളികളാകും. അവരുടെ ഈ കെട്ടിച്ചമക്കലുകൾക്ക് വൈകാതെ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകും. തീർച്ചയായും അവൻ യുക്തിമാനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാണ്.

139: അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികളുടെ സ്വയംകൃത നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് നേർച്ചാമൃഗങ്ങൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ മാംസം സ്ത്രീകൾക്ക് നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ കുട്ടി ചാപിള്ളയാണെങ്കിൽ ആണുങ്ങൾക്കും പെണ്ണുങ്ങൾക്കും അതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാമായിരുന്നു.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

140. ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ മൂഢതയാൽ സ്വന്തം മക്കളെ കൊല്ലുകയും അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കേകിയ വിഭവങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചു നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തവർ നിശ്ചയമായും നഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ വഴിപിഴച്ചു പോയി. അവർ നേർവഴി പ്രാപിച്ചതുമില്ല.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

141. പന്തലുകളിൽ പടർത്തപ്പെടുന്നവയും പടർത്തപ്പെടാത്തവയുമായ തോട്ടങ്ങളും ഈത്തപ്പനകളും വിവിധതരം കാഴ്ചനികളുള്ള കൃഷികൾ, പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളതും സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായ മാതളം, ഒലീവ് എന്നിവയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അവനാകുന്നു. അവ കായ്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും ഭക്ഷിക്കുകയും അതിന്റെ വിളവെടുപ്പ് ദിവസം അതിലുള്ള അവകാശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ധൂർത്തടിക്കരുത്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ധൂർത്തന്മാരെ സന്ദേഹിക്കുന്നില്ല.

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةَ وَفَرَشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

142. കന്നുകാലികളിൽ ഭാരം ചുമക്കുന്നവയെയും അറുത്ത് ഭക്ഷിക്കാനുള്ളവയെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കേകിയ വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. പിശാചിന്റെ കാൽപാടുകൾ പിൻപറ്റാതിരിക്കുവിൻ. തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷശത്രുവാകുന്നു.

142: കാലികളും കൃഷിയിടങ്ങളും തോട്ടങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യനു സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിയത് അല്ലാഹുവാണ്. മറ്റൊരും അതിൽ പങ്കില്ല. അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ കൃത്രിമനിയമങ്ങളോ നിയന്ത്രണങ്ങളോ ഏർപ്പെടുത്താൻ മറ്റൊരാൾക്കും അവകാശമില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചുരുളിയ ദാനങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കേണ്ടത് അല്ലാഹുവിനോട് മാത്രമാണ്. ദൈവേതരന്മാർക്കുമുമ്പിൽ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ അവഗണിച്ചു ഊഹാധിഷ്ഠിത നിയമങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നതും അസംബന്ധമാണ്. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സൃഷ്ടിച്ചുതന്ന കാലികളെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും മറ്റു സൃഷ്ടികളുടെയും സന്നിധാനങ്ങളിൽ ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് ദൈവധിക്കാരവും ചെങ്കുത്താന്റെ കാൽപാടുകൾ പിന്തുടരലുമാകുന്നു.

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامٌ الْأُنثَيَيْنِ نَبُّونِي بَعْلِمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

143. എട്ടു ഇണകളെ (അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) ചെമ്മരിയാടിൽ നിന്ന് രണ്ടും കോലാടിൽ നിന്ന് രണ്ടും. ചോദിക്കുക: (അവയിൽ) ആൺവർഗത്തെയാണോ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയത്; അതോ പെൺവർഗത്തെയോ? അതുമല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുവർഗത്തിലെയും പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതിനെയോ? അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിങ്ങൾ എനിക്കു പറഞ്ഞുതരിക. നിങ്ങൾ സത്യസന്ധരേകിൽ.

وَمِنَ الْإِبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

144. ഒട്ടകവർഗത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടെണ്ണം. പശുവർഗത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടെണ്ണവും. ചോദിക്കുക: ഇരുവിഭാഗത്തിലെയും ആൺവർഗത്തെയാണോ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയത്; അതോ പെൺ വർഗത്തെയാ? അതുമല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുവർഗത്തിലെയും പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതിനെയാണോ? അതല്ല; ഇതൊക്കെയും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളു തിന്ന് സാക്ഷികളായി ഉണ്ടായിരുന്നോ? ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ അതിക്രമി ആരുണ്ട്? ഇത്തരം ധിക്കാരികളായ ജനത്തെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

143,144: പൂർവ്വ പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികൾ ചില തൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ചിലർ ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ചിലതിനെ ഭാരം വഹിക്കാനും സവാരി ചെയ്യാനും ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ സാബ, ബഹീറ, വസ്വീല, ഹാം തുടങ്ങിയ പേരുകളിലും ചില കാലികളെ അവർ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ അർത്ഥശൂന്യത അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാനാണ് അവരോട് ഇത്ര സവിസ്തരമായി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവ എന്തടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹു എപ്പോൾ നിരോധിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ വുർആൻ വിഗ്രഹാരാധകരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ حَمًّا خَنِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

145. പറയുക: എനിക്ക് ദിവ്യസന്ദേശമായി ലഭിച്ചവയിൽ, ഭക്ഷിക്കുന്നവന് തിന്നാൻ പാടില്ലാത്തതായി യാതൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല; ശവവും ഒഴുക്കപ്പെട്ട രക്തവും പന്നി മാംസവുമല്ലാതെ. തീർച്ചയായും അവ അശുദ്ധങ്ങളാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടു കുറ്റകരമായിത്തീർന്നതും അല്ലാതെ എന്നാൽ വല്ലവനും നിർബന്ധിതമായും നിയമലംഘനം ഉദ്ദേശിക്കാതെയും അനിവാര്യമായതിൽ കവിയാതെയും (ആഹരിക്കേണ്ടി വന്നാൽ) അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

145: ആഹരിക്കപ്പെടുന്ന ജീവികളിൽ ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെടാത്തത് എന്നീ നാലു ഇനങ്ങളാണ് ഈ സൂക്തം നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇവയുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ അൽബകറ:173, അൽമാഇദ:3, നഹ്:115 സൂക്തങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ വുർആനിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ വ്യക്തമായി ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിൽ(നിയമ വ്യവസ്ഥയിൽ) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നാലിനു പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും തന്നെ നിഷിദ്ധമല്ലെ

നാണ് ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അബൂല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസ്(റ), ആയിശ(റ) എന്നീ സ്വഹാബികൾ ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

എന്നാൽ പല കർമ്മശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരും ഈ അഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകൻ(സ) ചില ജീവികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് നിരോധിക്കുകയോ അതിൽ അനിഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ പ്രബലമായ നിവേദനങ്ങളുണ്ട്. തേറ്റപ്പല്ലുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന ഹിംസ്ര ജന്തുക്കൾ, കാലിലെ നഖം ഉപയോഗിച്ച് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മാംസഭുക്കുകളായ പക്ഷികൾ, വളർത്തുകഴുത എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ അവയും ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയാണെന്ന് ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ വിശിഷ്ട വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ആഹരിച്ചുകൊള്ളുക.. (20:81)

''അവർ ചോദിക്കുന്നു: എന്തൊക്കെയാണ് തങ്ങൾക്ക് തിന്നാൻ പാടുള്ളതെന്ന്. പറയുക നല്ല വസ്തുക്കളെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് തിന്നാൻ അനുവാദമുണ്ട്..'' (5:4)

''വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചുതന്ന വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കരുത്..'' (5:87)

''..അവരോട് അദ്ദേഹം നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉത്തമ വസ്തുക്കൾ അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കുകയും ചീത്ത വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു..'' (7:157)

ശുദ്ധവും, രുചികരവും, മനുഷ്യശരീരത്തിന് ഗുണകരവുമായ വിഭവങ്ങളെല്ലാം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇസ്ലാമിക നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ പൊതുനിയമം. ഖുർആനും സുന്നത്തും (നബി ചര്യ) അനുവദിക്കുകയോ നിരോധിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിഭവങ്ങളിലെല്ലാം ഈ തത്ത്വം ദീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതായി കാണാം.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

146. ജൂതന്മാർക്ക് നഖമുള്ള എല്ലാ(മൃഗങ്ങളുടെയും മാംസം)നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. പശു, ആട് എന്നിവയുടെ കൊഴുപ്പും നാം അവർക്ക് നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; അവയുടെ മുതുകിലും കൂടലിലും പറ്റിപ്പിടിച്ചതോ അസ്ഥിയിൽ കലർന്നതോ ഒഴിച്ച്. അവരുടെ അതിക്രമത്തിന് നാം നൽകിയ പ്രതിഫലമായിരുന്നു അത്. തീർച്ചയായും നാം പറയുന്നത് തികച്ചും സത്യമാകുന്നു.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

147. എന്നാൽ അവർ നിന്നെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരോടു പറയുക: നിങ്ങളുടെ നാഥൻ വിശാലമായ കാരുണ്യമുള്ളവനാകുന്നു. എന്നാൽ കുറ്റവാളികളായ ജനത്തിൽ നിന്ന് അവൻറെ ശിക്ഷ തട്ടിമാറ്റപ്പെടുന്നതുമല്ല.

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

148. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ തീർച്ചയായും പറയും: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളും ബഹുദൈവാരാധകരാകുമായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ

യാതൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരും നമ്മുടെ ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുന്നതുവരെ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. പറയുക: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ, വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അതൊന്നും വെളിപ്പെടുത്തിത്തരൂ. ഊഹത്തെ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നത്. കേവലം അനുമാനിക്കുക മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്.

148: ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിലും അധർമ്മങ്ങളിലും ശഠിച്ചുനിൽക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ അബദ്ധചെണ്ണികൾ ന്യായീകരിക്കാൻ ഉന്നയിക്കാറുള്ള ഒരു ന്യായമാണിത്. താനോന്നികളായി ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ പറയാറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചാണല്ലോ എല്ലാം നടക്കുന്നത്. അതിനാൽ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് കുറ്റമാണെങ്കിൽ അത് ഞങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദൈവം ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ അതിന്റെ പേരിൽ ഞങ്ങൾ കുറ്റവാളികളാകും?

അല്ലാഹു മനുഷ്യനു നൽകിയ പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും കൃട്ടിക്കുഴക്കുകയാണ് ഈ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇഹമാശക്തിയും പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയെന്നുവെച്ചു മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമാണ് എന്നു വരുമ്പിട്ട് നന്മതിന്മകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ഇഹിക്കാനും ഇഹാനുസാരം തന്റെ അവസ്ഥകളിൽ മാറ്റം വരുത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും കഴിവും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഇന്നിനത് ഇഹിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമാണ് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമെന്ന് പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന മനുഷ്യനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന് വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ദൈവകോപത്തിനും അവന്റെ ശിക്ഷാനടപടിക്കും കാരണമാകുമെന്നും അവനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിഷേധം, വിശ്വാസം, അനുസരണം, വിധേയത്വം, അക്രമം, നീതി, നന്മ, തിന്മ, സത്യം, അസത്യം, തുടങ്ങിയ വഴികളെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നന്ദിയുടെയും നന്ദികേടിന്റെയും രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവൻ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സൗകര്യവും മനുഷ്യന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും സൃഷ്ടിക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. അതിൽ ഏത് തെരഞ്ഞെടുത്താലും സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിലാണതു ചെയ്യുന്നത്. കാരണം തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള തീരുമാനം അവനവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹു നൽകിയ ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും ജ്ഞാനോപാധികളും ഉപയോഗിച്ചു മനുഷ്യൻ സ്വയം സത്യം കണ്ടെത്തണമെന്നാണ് അവനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ അതിന് സന്നദ്ധനാകുന്നുവോ എന്ന് പരീക്ഷിക്കുകയാണവൻ.

സ്വന്തം ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ ജഡികേമയെ മാത്രം ആധാരമാക്കി തെറ്റായത് തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുത്തരവാദികൾ സൃഷ്ടികൾ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ബഹുദൈവാരാധകരാകുമായിരുന്നില്ല എന്ന നിങ്ങളുടെ ഒഴികഴിവും ന്യായീകരണവും അതിനാൽ നിരർത്ഥകമാണ്.

﴿ ١٤٩ ﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿ ١٤٩ ﴾

149. പറയുക: അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണ് പ്രബലമായ ന്യായമുള്ളത്. അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുമായിരുന്നു.

﴿ ١٥٠ ﴾ قُلْ هَلْ مَسَّ شُهَدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿ ١٥٠ ﴾

150. പറയുക: അല്ലാഹു ഇതൊക്കെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന നിങ്ങളുടെ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുവിൻ. ഇനി അവർ അങ്ങനെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ

നീ അവരോടൊപ്പം സാക്ഷിയാകരുത്. നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ കള്ളമാക്കി തള്ളിയവരുടെയും പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെയും തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നീ ഒരിക്കലും പിൻപറ്റരുത്. തങ്ങളുടെ നാമനം സമന്മാരെ കൽപിക്കുന്നവരാണവർ.

150: സാക്ഷ്യത്തിന്റെ യഥാർഥ ഉത്തരവാദിത്വം ഗ്രഹിക്കാത്തവർ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം അനാചാരങ്ങൾ നിർമിച്ചു അത് ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ ആരോപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും. ജ്യോത്സ്യം, കവടിനിരത്തിയുള്ള പ്രശ്നവിചാരം, വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ അമ്പെറിയുക എന്നിവയിലൂടെ ദൈവഹിതമറിയാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. അത്തരക്കാരുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ അംഗീകരിക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

151. (പ്രവാചകൻ) പറയുക: വരുവിൻ; നിങ്ങളുടെ നാമൻ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതു എന്താണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. അതായത്, അവനോട് യാതൊരു വസ്തുവിനെയും പങ്കുചേർക്കരുത്. മാതാപിതാക്കളോട് നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കുക. ദാരിദ്ര്യം ഭയന്നു സ്വന്തം മക്കളെ നിങ്ങൾ കൊന്നുകളയാതിരിക്കുക -നാമാകുന്നു അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്. നീചവൃത്തികളോട് അടുക്കാതിരിക്കുക- അത് തെളിഞ്ഞതാവട്ടെ മറഞ്ഞതാവട്ടെ. അല്ലാഹു ആദരണീയമാക്കിയ ഒരു ജീവനെയും അന്യായമായി ഹനിക്കാതിരിക്കുക. ഇതാണ് നിങ്ങളോട് അവൻ അനുശാസിക്കുന്നത്- നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി.

151: അല്ലാഹു എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഏകനാകുന്നു. സ്വയം പര്യാപ്തനും സർവ സൽഗുണ സമ്പൂർണ്ണനുമായവൻ. സഹായിയോ സഹധർമിണിയോ പുത്രനോ ബന്ധുക്കളോ അവനില്ല. എല്ലാ ന്യൂനതകളിൽ നിന്നും പോരായ്മകളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനായവൻ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവു. ഉടമസ്ഥനും, വിധികർത്താവും പരിപാലകനും അവൻ തന്നെ. തന്റെ അടിമകൾക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുക, ജീവിത നിയമവ്യവസ്ഥ നിർമ്മിക്കുക, ഹറാം-ഹലാൽ (അനുവദനീയം-നിഷിദ്ധം) വിധി നൽകുക മുതലായവയെല്ലാം അവന്റെ അധികാരങ്ങളിൽ പെട്ടതും അവന്റെ മാത്രം അവകാശങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണ്. ഈ ആശയങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന ഏത് വിശ്വാസാചാരവും ശിർക്ക് (ബഹുദൈവത്വം) ആകുന്നു. ഇതിൽ വല്ലതും അപരനും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അവനിൽ പങ്കുചേർക്കലാകുന്നു. അവനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട ആരാധനയും നിരുപാധികമായ വിധേയത്വവും ഭക്തിബഹുമാനാദരവും അവനല്ലാത്ത മറ്റാർക്കെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതും അപ്രകാരം തന്നെ. അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച മഹാപാപമാണ് ശിർക്ക് (ബഹുദൈവത്വം).

അല്ലാഹുവിനുള്ള അവകാശങ്ങൾക്ക് ശേഷം സ്നേഹവും നന്ദിയും വിധേയത്വവും ഏറ്റവുമധികം അർഹിക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളാണ്. മാതാപിതാക്കളോട് നല്ലനിലയിൽ വർത്തിക്കണമെന്നു ബുർആനിൽ പലയിടത്തും അനുശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പുണ്യകർമ്മമാതാപിതാക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കലാണെന്നും ചില നബിവചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا
 تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

152. ഏറ്റവും ഉത്തമമായ നിലയിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ അനാഥയുടെ മുതലിനെ സമീപിക്കരുത്; അവനും കാര്യപ്രാപ്തിയെത്തുന്നതുവരെ. തികച്ചും നീതിപൂർവ്വം അളക്കുകയും തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഒരാത്മാവിനും അതിന്റെ കഴിവിലുപരിയായി നാം ബാധ്യത ചുമത്തുന്നില്ല. നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീതി പാലിക്കുക; അത് ഉറബന്ധുക്കളുടെ കാര്യത്തിലായാലും ശരി. അല്ലാഹുവോടുള്ള കരാർ പൂർത്തീകരിക്കുക. നിങ്ങൾ കാര്യബോധമുള്ളവരാകാൻ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന ഉപദേശമാണിത്.

152: സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും അവശരും നിസ്സഹായവരുമായ വിഭാഗമാണ് അനാഥക്കുട്ടികൾ. അനാഥരെയും അവരുടെ സമ്പത്തിനെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് 2:83,220-ലും അന്നിസാഅ് അധ്യായത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാഥരുടെ സമ്പത്ത് നല്ല നിലയിലും അവരോടുള്ള ഗുണകാംക്ഷയോടും മാത്രമേ കൈകാര്യം ചെയ്യാവൂ എന്നാണ് കൽപിക്കുന്നത്. അളവു തൂക്കങ്ങളിൽ കൃത്യതയും വിശ്വസ്തതയും പാലിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇടപാടിൽ ആരേയും വഞ്ചിക്കരുത്. കഴിവിന്റെ പരമാവധി നീതിയും മര്യാദയും പാലിക്കാൻ ഇരുകൂട്ടരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

153. ഇതത്രെ എന്റെ നേരായ മാർഗം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇത് പിന്തുടരുക. മറ്റു മാർഗങ്ങളെ പിൻപറ്റരുത്. അവ നിങ്ങളെ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് ചിതറിച്ചുകളയും. ഇവയാകുന്നു അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ. നിങ്ങൾ ഭക്തിയുള്ളവരാകാൻ.

153: ഇതാണ് പണ്ടുകാലം മുതലേ അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് അനുശാസിച്ച മാർഗം. എനിക്കു നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന മാർഗവും ഇതുതന്നെ. ദൈവസാമീപ്യവും ദൈവപ്രീതിയും നേടിത്തരുന്ന ഒരേയൊരു മാർഗം. ഈ നേർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിന്നീട് മുന്നിൽ കാണുന്ന മറ്റു മാർഗങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും പരസ്പരം കലഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവസാമീപ്യവും ദൈവപ്രീതിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
 يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

154. പിന്നീട്, നന്മചെയ്തവർക്കുള്ള (നമ്മുടെ അനുഗ്രഹ) പൂർത്തീകരണവും എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും വിശദീകരണവും സന്മാർഗദർശനവും കാരുണ്യവും ആയിക്കൊണ്ട് മൂസാക്ക് നാം വേദം നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ നാഥനുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

155. ഇത് നാം അവതരിപ്പിച്ച അനുഗ്രഹീതഗ്രന്ഥമത്രെ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ പിൻപറ്റുക. ദൈവഭക്തരാവുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങളിൽ നിർവഹിക്കുക.

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

156. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയും: വേദം അവതീർന്നതായത് ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾക്കായിരുന്നു. അവർ പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും അറിവില്ലാത്തവരായിരുന്നു.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُم مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بَيِّنَاتٍ لِّلَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

157. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയും: “ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചുകിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവരേക്കാൾ സന്മാർഗികളാകുമായിരുന്നു. ‘തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കിതാ നിങ്ങളുടെ നാമനിൽ നിന്ന് തെളിഞ്ഞ പ്രമാണവും സന്മാർഗവും അനുഗ്രഹവും ആഗതമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും അതിൽനിന്നു പുറംതിരിയുകയും ചെയ്യുന്നവനെക്കാൾ വലിയ അക്രമി ആരുണ്ട്?. നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്നവർക്ക് ആ പിന്മാറ്റത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി നാം കടുത്ത ശിക്ഷ നൽകുന്നതാണ്.

154-157: ഇബ്രാഹീമിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യപുത്രൻ ഇസ്മാഇലിന്റെയും (അ) അനുയായികളാണ് തങ്ങളെന്ന് അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികൾ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്മൂലം തങ്ങൾ അവലംബിച്ച മതം ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ മതമാണെന്നും അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ട മതമാണെന്നും അവർ വാദിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച കഅബാലയത്തിന്റെ പരിസരത്തുതന്നെ അവർ തലമുറകളായി താമസിച്ചു പോന്നു. അവർ അവിടെനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുകയോ സ്വയം അവിടം ഉപേക്ഷിച്ചുപോവുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

എന്നാൽ ആ പ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്ന് തങ്ങളുടെ പിതാമഹന്മാർ പഠിച്ച മതത്തിൽ അനന്തര നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ മതനേതാക്കളും ഗോത്രമേധാവികളും കൂടുംബനായകന്മാരും വമ്പിച്ച കയ്യേറ്റം നടത്തി. പലതും എടുത്തു കളഞ്ഞു. ഇല്ലാത്ത പലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. കൃത്രിമമായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത കാര്യങ്ങൾ ഏതെന്ന് അറിയാവുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളോ, ചരിത്രമോ, ഗ്രന്ഥമോ അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അങ്ങനെ അവരുടെ മതം മുഴുവൻ അവർക്ക് സംശയഗ്രസ്തമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

മൂസാനബി(അ)യായിരുന്നു ഇബ്റാഹീം നബിക്ക്(അ) ശേഷം വേദഗ്രന്ഥവുമായി ആഗതനായ ആദ്യത്തെ പ്രവാചകൻ. അതുവരെയുള്ള പ്രവാചകന്മാർ പിന്തുടർന്നിരുന്നത് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ശരീഅത്തായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമായി ഇസ്രാഇലുകൾക്ക് ഇറക്കിക്കൊടുത്ത വേദമാണ് ത്വറാത്ത്. അതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും പിൻതലമുറകൾക്കും സന്മാർഗദർശനമാണ് ഈ ഖുർആൻ. അതിനാൽ പരലോകനിഷേധത്തിന്റെ നിരുത്തരപരമായ ജീവിതം കയ്യൊഴിക്കുകയും പരലോകത്തിലും വിചാരണയിലും വിശ്വസിച്ചു ഇസ്രാഇലിലെ സജ്ജനം ജീവിതം സാക്ഷാത്കരിച്ചപ്പോലെ നിങ്ങളും ആ വിശ്വാസവും കർമ്മരീതിയും സ്വീകരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവിതം സാക്ഷാത്കരിക്കുക. ഇനി ഈ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും തദനുസൃതമായ കർമ്മരീതി കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്കും മാത്രമേ പരലോക

ത്തം ദൈവകാര്യം പ്രതീക്ഷിക്കാനാവും. ഖുർആൻ ലഭിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണിത്. പാപികളായി നാളെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണസഭയിലെത്തുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് വേദപ്രമാണങ്ങളോ ധർമ്മശാസനകളോ ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന ഒരു ഒഴികഴിവിനും അവകാശവാദങ്ങൾക്കും ഇനി പഴുതില്ല. അന്ത്യപ്രവാചകനെയും അന്തിമവേദത്തെയും മനഃപൂർവ്വം നിഷേധിക്കുന്നവർ കടുത്ത ധിക്കാരികളും അധർമികളുമാകുന്നു. തങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹമായി ലഭിച്ച ഈ വേദപ്രമാണം ധിക്കാരപൂർവ്വം അവഗണിച്ചു പിന്മാറുന്നവർക്ക് അതിന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

158. അവർക്കു മുമ്പിൽ മലക്കുകൾ വരികയോ അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ നാഥൻ തന്നെ വരികയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രം അവർ കാത്തിരിക്കുകയാണോ? നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിലത് വരുന്ന ദിവസം, നേരത്തെ വിശ്വാസിയായിട്ടില്ലാത്തവനോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ യാതൊരു പുണ്യവും നേടിയിട്ടില്ലാത്തവനോ ആയ ഒരാൾക്കും അയാളുടെ വിശ്വാസം യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നതല്ല. അവരോട് പറയുക: നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ. ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

158: പരലോകത്തിന്റെ സാധ്യതയും അനിവാര്യതയും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ശക്തവും വ്യക്തവുമായ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ മനുഷ്യന് കാണാവുന്നതാണ്. ഭൂമിയുടെ ഉണയും ഘടനയും അതിന്മേൽ ചൂടും വെളിച്ചവും പതിക്കാനുള്ള സൂര്യന്റെ സംവിധാനം, വായുവിന്റെയും വെള്ളത്തിന്റെയും സജ്ജീകരണം, കടലിലും കരയിലും വായുവിലുമായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന അപരിമേയമായ ജന്തുജാലങ്ങൾ ഓരോ ഇനത്തിനും അനുയുക്തമായ അന്നം ലഭിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തുടങ്ങി എണ്ണിത്തീർക്കാനാവാത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. തികച്ചും യുക്തിയുക്തവും അതിസമർഥവുമായ നിർമാണം. ഇതിനു പിന്നിൽ ഒരു യുക്തിയോ ആസൂത്രണമോ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കരുതുന്നതിൽ എന്തു യുക്തിയാണുള്ളത്. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനാൽ അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘോഷങ്ങളെല്ലാം നിരർഥകവും യാതൊരന്തരഫലവുമില്ലാതെ അവസാനിച്ചുപോകുന്നതുമാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് ന്യായം? ഒരുവന്റെ നന്മ നന്മയുടെതായ ഫലം സൃഷ്ടിക്കില്ലെന്നോ? തിന്മ തിന്മയുടെയും? മർദ്ദനത്തിന് പരിഹാരവും മർദ്ദകന് വിചാരണയുമില്ലെന്നോ? ഈ പദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ച ദൈവത്തിന്റെ യുക്തിജ്ഞാനം മനുഷ്യൻ അവന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ പേരിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടണമെന്ന് അനിവാര്യമായി താൽപര്യപ്പെടുന്നുവെന്ന് അംഗീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ലേ? പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുടെയും മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെയും പിന്നിൽ ഒരു ജ്ഞാനിയുടെ യുക്തിയുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ലേ?

ഈ ഭൂമിയെ നിർമ്മിച്ച ദൈവം മനുഷ്യനെ മരണാനന്തരം പുനർനിർമ്മിക്കാൻ കഴിയാത്തവനാവുന്നതെങ്ങനെ. ഒരു സൂക്ഷ്മ ബീജത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങി മനുഷ്യനെ ഈ നിലവാരത്തിലെത്തിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കഴിവിന് അവനെ വീണ്ടും നിലവിൽ വരുത്തുക അപ്രാപ്യമാണെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? ഇതിലൊന്നും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് സൂചന നൽകുന്ന യാതൊരു ദൃഷ്ടാന്തവും അവർ കാണുന്നില്ലെന്നോ? ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അലൗതികലോകം മറന്നിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്ത്യനാൾ ആസന്നമായെന്നു കാണുകയോ ചെയ്താൽ വിശ്വസിക്കാമെന്ന് കരുതിയിരിക്കുകയാണോ അവർ? അല്ലെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് മലക്കുകൾ ഇറങ്ങി

വന്നു ഇതിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നു അവരോട് നേരിട്ട് പറയണമെന്നോ? അതുമല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്നെ നേരിട്ടെഴുന്നള്ളുന്നതും കാത്തിരിക്കുകയെന്നോ അവർ?

ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളൊന്നും ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യാൻ പോകുന്നില്ല. ജീവൻ തൊണ്ടക്കുഴിയിലെ ത്തുവോല കൈക്കൊള്ളുന്ന വിശ്വാസം നിഷ്ഫലമാണ്. യാഥാർഥ്യം മറന്നീക്കി കാണിച്ചതിനുശേഷം വിചാരണമാത്രമാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്.

സമ്പൂർണ്ണ നശീകരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ഈ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ പരലോകത്ത് നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നത് നെടുംവേദങ്ങളായിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

159. തങ്ങളുടെ മതത്തെ പിളർക്കുകയും പല കക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരുണ്ടല്ലോ, നിശ്ചയം, അവരുമായി നിനക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലാകുന്നു. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനപ്പറ്റി പിന്നീട് അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കും.

159: ഇബ്രാഹീം സന്തതികളുടെ ഇരു ശാഖകളായ ഇസ്രാഹൂലുകും ഇസ്മാഹൂലുകും അല്ലാഹു നൽകിയിരുന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരേ നിയമവ്യവസ്ഥയായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത പലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. പലതും എടുത്തു കളഞ്ഞു. വിവിധ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പുത്തനായി നിർമ്മിച്ചു. അവയെ പിൻഗാമികൾ സാക്ഷാൽ മതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ഭക്തി ബഹുമാനപുരസ്കാരം അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. ഇന്നു കാര്യം ദൈവദത്തമായ സാക്ഷാൽ മതത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും ഇന്നു കാര്യങ്ങൾ പിൻക്കാലക്കാർ കടത്തിക്കൂട്ടിയ അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമാണെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ അവർക്ക് കഴിയാത്ത അവസ്ഥാവിശേഷമുണ്ടായി. അറബികൾ ബഹുദൈവത്വവും ബിംബാരാധനയും സ്വീകരിച്ചു. ഇസ്രാഹൂലുകൾ യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി വേർപിരിഞ്ഞു. ചിലർ നിഷേധത്തിന്റെയോ നാസ്തികതയുടെയോ വഴി സ്വീകരിച്ചു.

മാർഗ്രഷ്ടരായ മനുഷ്യരുടെ മൂല്യതയുടെയും അവിവേകത്തിന്റെയും അദ്ഭുത പ്രതിഭാസമാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, കേവല മനുഷ്യരുടെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കാനും അനുസരിക്കാനും അവർക്ക് യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവുമില്ല. അത്തരക്കാരുടെ മാർഗദർശനപ്രകാരം മനുഷ്യർ മരപ്പാവകളെയും കൽപ്രതിമകളെയും ദൈവങ്ങളാക്കുന്നു. മനുഷ്യരെത്തന്നെയും ദൈവങ്ങളും ദൈവാവതാരങ്ങളും ദൈവപുത്രന്മാരുമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. വഴിപിഴച്ച നായകന്മാരെ അന്ധമായി പിന്തുടർന്ന് വിചിത്രമായ ജീവിത ചര്യകൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ യഥാർഥ മതത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് ലോകത്ത് വിവിധ മതങ്ങളും ദർശനങ്ങളുമുണ്ടായി.

യഥാർഥ ദൈവികപാത തന്റെ ദാസന്മാർക്കായി അല്ലാഹു വീണ്ടും വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു. അന്തിമ വേദഗ്രന്ഥമിറക്കി. മനുഷ്യാലുപത്തി മുതൽ എല്ലാവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അതേ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. വേദഗ്രന്ഥം വിശദീകരിക്കാൻ ദൈവദൂതൻ അവരിൽ ആഗതനായി. പക്ഷേ, ഖുർആനെയും അന്ത്യപ്രവാചകനെയും അംഗീകരിക്കാതെ പലരും അവരവർ നിർമ്മിച്ച കൃത്രിമ പാതകളിലൂടെ തന്നെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദേഹോചകൾക്കും അതിരുകവിഞ്ഞ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അടിപ്പെട്ട് വക്രമാർഗങ്ങളിൽ തന്നെ ശിക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്നവരോട് പ്രവാചകൻ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ഭിന്നിച്ചുനിൽക്കുന്നവരുടെയും തർക്കിക്കുന്നവരുടെയും കാര്യം അല്ലാഹുവിന് വിട്ടേക്കുക.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

160. ആരെങ്കിലും വല്ല നന്മയുമായി വന്നാൽ അവനും അതിന്റെ പത്തിരട്ടി (പ്രതിഫലം) ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും വല്ല തിന്മയുമായി വന്നാൽ അതിനു തുല്യമായ പ്രതിഫലം മാത്രം അവനും നൽകുന്നു. അവരോട് യാതൊരനീതിയും കാണിക്കപ്പെടുകയില്ല.

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

161. അവരോട് പറയുക: തീർച്ചയായും എന്റെ നാഥൻ എന്നെ നേർവഴിയിലേക്ക് നയിച്ചിരിക്കുന്നു. വക്രതയില്ലാത്ത മതത്തിലേക്ക്. ഋജുമാനസനായി ഇബ്രാഹീം നിലകൊണ്ട ആദർശത്തിലേക്ക്. അദ്ദേഹം ബഹുദൈവാരാധകരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.

161: ജൂതന്മാരും ക്രൈസ്തവരും ഇബ്രാഹീമിന്റെ പ്രവാചകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ബഹുദൈവാരാധകരായ അറബികളും ഇബ്രാഹീം നബിയെ തങ്ങളുടെ മാർഗദർശിയായി ആദരിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രായേലുകാരും ഇസ്ലാമിലേക്കു കൂലപതിയായ ഇബ്രാഹീം പിന്തുടർന്ന നിഷ്കളങ്കവും വക്രതയില്ലാത്തതുമായ നേർവഴി തന്നെയാണ് ഈ പ്രവാചകനും നിങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചു തരുന്നത്. ഇത് അദ്ദേഹം സ്വയം ആവിഷ്കരിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളോ നിയമങ്ങളോ അല്ല. തങ്ങളുടെ ഗുരുഭൂതനായ ഇബ്രാഹീം നബി(അ) ഏകദൈവവിശ്വായി ആയിരുന്നു എന്ന യാഥാർഥ്യം അവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന കാര്യവുമാണ്.

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

162. പറയുക: നിശ്ചയമായും എന്റെ നമസ്കാരവും, എന്റെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും, എന്റെ ജീവിതവും മരണവുമെല്ലാം സർവലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

163. അവനും പങ്കാളികളാരുമില്ല. അതാണ് എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവനെ അനുസരിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമനാണ് ഞാൻ.

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

164. ചോദിക്കുക: ഞാൻ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റൊരു രക്ഷകനെ തേടുകയോ? സകല വസ്തുക്കളുടെയും രക്ഷിതാവ് അവൻ മാത്രമായിരിക്കെ. ഓരോ ആത്മാവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം അയാൾക്കു മാത്രമായിരിക്കും. ഭാരം ചുമക്കുന്ന ആരും മറ്റൊരാളുടെ ഭാരം ചുമക്കുന്നതല്ല. ഒടുവിൽ നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം നിങ്ങളുടെ നാഥകലേക്കു തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സംഗതികളുടെ യാഥാർഥ്യം അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതാണ്.

164: ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനും അല്ലാഹുവാണ്. അവന്റെ നിയമവ്യവസ്ഥക്ക് വിധേയമായി അതിലെ ഓരോ ഘടകവും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിൽ എന്റെ നാഥനായി ഞാൻ മറ്റൊരാളെ തേടുന്നത് എങ്ങനെ?

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

165. അവനാകുന്നു നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പ്രതിനിധികളാക്കിയത്. നിങ്ങളിൽ ചിലരെ മറ്റു ചിലരെക്കാൾ പദവികളിൽ ഉയർത്തിയതും അവൻ തന്നെ. നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രെ അത്. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ അതിവേഗം ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ അത്യധികം പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനും കൂടിയാകുന്നു.

165: ഓരോ മനുഷ്യനും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ദൈവം അവനധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകം മനുഷ്യർക്കൊരു പരീക്ഷണലയമാണ്. ഇവിടെ വ്യക്തികളെയും സമുദായങ്ങളെയും മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും വിവിധരൂപത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യനു നൽകിയ വിഭവങ്ങളും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഏൽപ്പിച്ച അമാനത്തുകളാകുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും നൽകിയത് എന്താണോ അതിൽ അവൻ അവരെ പരീക്ഷിക്കുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും വ്യത്യസ്ത കഴിവുകളാണ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എല്ലാവർക്കും ഒരേ യോഗ്യതകളും ഗുണങ്ങളുമാണ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ആവിഷ്കാരശേഷിയും തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അപ്രസക്തമാകുമായിരുന്നു. എല്ലാവരും ഒരപോലെ ബുദ്ധിജീവികളും, വിജ്ഞന്മാരും ശേഷിയുള്ളവരും വിഭവസമ്പന്നരുമാണെങ്കിൽ അവരുടെ യോഗ്യതകൾ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ എങ്ങനെ കഴിയും? അവർ പരസ്പരം സഹകരിക്കുന്നതെങ്ങനെ.

മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ട യോഗ്യതകളും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവിധം കൈയാളുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് അല്ലാഹു പരീക്ഷിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയും വ്യത്യസ്ത ചുറ്റുപാടിലായിരിക്കും ജീവിക്കുന്നത്. ആ ചുറ്റുപാടിൽ അവന് നേരിടേണ്ടി വരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളെ അവൻ എങ്ങനെ നേരിടുന്നുവെന്നതാണ് പ്രശ്നം. ഏതു നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവനും ഈ പരീക്ഷണങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതുണ്ട്. എത്ര സമ്പൂർണ്ണമെന്ന് തോന്നുന്ന ജീവിതവും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. യോഗ്യതകൾക്കനുസരിച്ച് പരീക്ഷണങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടെന്നു വരാം. പക്ഷേ, അവയെ നേരിട്ടേ മതിയാവൂ. അതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം!
